Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B **DIRECTIVA 2011/61/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 8 iunie 2011

privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 174, 1.7.2011, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Directiva 2013/14/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013	L 145	1	31.5.2013
►M2	Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014	L 173	349	12.6.2014
►M3	Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016	L 354	37	23.12.2016
►M4	Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017	L 347	35	28.12.2017

▼B

DIRECTIVA 2011/61/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 8 iunie 2011

privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește normele în materie de autorizarea, desfășurarea activității și transparența cu privire la administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA) care administrează și/sau distribuie acțiuni sau unități ale unor fonduri de investiții alternative (FIA) în Uniune.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Sub rezerva alineatului (3) din prezentul articol și a articolului 3, prezenta directivă se aplică:

(a) AFIA din UE care administrează unul sau mai multe FIA, indiferent dacă este vorba de FIA din UE sau FIA din afara UE;

(b) AFIA din afara UE care administrează unul sau mai multe FIA din UE; și

(c) AFIA din afara UE care distribuie unități sau acțiuni ale unuia sau mai multor FIA în Uniune, indiferent dacă este vorba de FIA din UE sau FIA din afara UE.

(2) În sensul alineatului (1), nu are importanță:

(a) dacă FIA este de tip deschis sau închis;

(b) dacă FIA este constituit în conformitate cu legea aplicabilă în materie de contracte, în temeiul dreptului în materie de trusturi, prin act constitutiv sau sub orice altă formă juridică;

(c) care este structura juridică a AFIA.

(3) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor entități:

(a) holdingurilor;

(b) instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE, inclusiv, după caz, entităților autorizate care sunt responsabile de administrarea unor astfel de instituții și care acționează în numele lor, menționate la articolul 2 alineatul (1) din directiva în cauză, sau administratorilor de investiții numiți în temeiul articolului 19 alineatul (1) din aceeași directivă, cu condiția să nu administreze FIA;

(c) instituțiilor supranaționale, precum Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții, Fondul European de Investiții, instituțiile europene de finanțare a dezvoltării și băncile bilaterale de dezvoltare, Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, altor

▼B

instituții supranaționale și organizații internaționale similare, în cazul în care aceste instituții sau organizații administrează unul sau mai multe FIA și în măsura în care FIA în cauză acționează în interes public;

(d) băncilor centrale naționale;

(e) autorităților și organelor naționale, regionale și locale sau altor instituții care administrează fonduri ce sprijină sistemele de asigurări sociale și sistemele de pensii;

(f) schemelor de participare a angajaților sau schemelor de economii ale angajaților;

(g) entităților cu scop special de securitizare.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că AFIA menționați la alineatul (1) respectă în orice moment prezenta directivă.

Articolul 3

Derogări

(1) Prezenta directivă nu se aplică AFIA care administrează unul sau mai multe FIA ai căror unici investitori sunt AFIA, societățile-mamă sau sucursalele AFIA sau alte sucursale ale acestor societăți-mamă, cu condiția ca niciunul dintre acești investitori să nu fie el însuși un FIA.

(2) Fără a aduce atingere aplicării articolului 41, alineatele (3) și (4) din prezentul articol sunt singurele care se aplică în cazul următorilor AFIA:

(a) AFIA care fie direct, fie indirect printr-o societate de care AFIA este legat printr-o administrare sau un control comun sau printr-o participație directă sau indirectă importantă, administrează portofolii de FIA ale căror active administrate, inclusiv activele obținute prin utilizarea efectului de levier, nu depășesc în total un prag de 100 de milioane EUR; sau

(b) AFIA care fie direct, fie indirect printr-o societate de care AFIA este legat printr-o administrare sau un control comun sau printr-o participație directă sau indirectă importantă, administrează portofolii de FIA ale căror active administrate nu depășesc în total un prag de 500 de milioane EUR în cazul în care portofoliile FIA sunt compuse din FIA care nu utilizează efectul de levier, iar drepturile de răscumpărare nu pot fi exercitate într-o perioadă de cinci ani de la data investiției inițiale în fiecare FIA.

(3) Statele membre se asigură că AFIA menționați la alineatul (2) îndeplinesc cel puțin următoarele cerințe:

(a) fac obiectul înregistrării de către autoritățile competente din statele lor membre de origine;

▼B

(b) transmit autorităților competente din statele lor membre de origine datele de identificare proprii și cele ale FIA pe care le administrează în momentul înregistrării;

(c) furnizează autorităților competente din statele lor membre de origine informații privind strategiile de investiții pentru FIA pe care le administrează în momentul înregistrării;

(d) furnizează periodic autorităților competente din statele lor membre de origine informații privind principalele instrumente financiare în care investesc și principalele expuneri și cele mai importante concentrări ale FIA pe care le administrează, pentru a permite autorităților competente să monitorizeze în mod eficace riscul sistemic; și

(e) informează autoritățile competente din statele lor membre de origine în cazul în care nu mai întrunesc condițiile menționate la alineatul (2).

Prezentul alineat și alineatul (2) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere altor norme mai stricte adoptate de statele membre în ceea ce privește AFIA menționați la alineatul (2).

Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, în cazurile în care nu mai sunt întrunite condițiile prevăzute la alineatul (2), AFIA în cauză solicită autorizarea în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu procedurile relevante prevăzute în prezenta directivă.

(4) AFIA menționați la alineatul (2) nu beneficiază de niciunul dintre drepturile acordate prin prezenta directivă, cu excepția cazului în care AFIA decid să intre sub incidența prezentei directive. În cazul în care AFIA decide astfel, prezenta directivă devine aplicabilă în întregime.

(5) Comisia adoptă actele de punere în aplicare în vederea precizării procedurilor pentru AFIA care optează să intre sub incidența prezentei directive în conformitate cu alineatul (4). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (2).

(6) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) modul de calculare a pragurilor menționate la alineatul (2) și regimul aplicabil AFIA care administrează FIA ale căror active

▼B

administrate, inclusiv activele obținute prin utilizarea efectului de levier, depășesc ocazional și/sau cad ocazional sub pragul relevant, în același an calendaristic;

(b) obligațiile de înregistrare și obligațiile de informare pentru a asigura monitorizarea eficace a riscului sistemic în conformitate cu alineatul (3); și

(c) obligațiile de notificare a autorităților competente prevăzute la alineatul (3).

Articolul 4

Definiții

(1) În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții, cu excepția cazului în care prezenta directivă prevede altfel în mod expres:

(a) „FIA” înseamnă organisme de plasament colectiv, inclusiv compartimentele de investiții ale acestora, care:

(i) atrag capital de la o serie de investitori, în vederea plasării acestuia în conformitate cu o politică de investiții definită în interesul respectivilor investitori; și

(ii) nu necesită autorizare în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2009/65/CE;

(b) „AFIA” înseamnă persoane juridice a căror activitate curentă este administrarea unuia sau mai multor FIA;

(c) „sucursală”, când se referă la AFIA, înseamnă un punct de lucru care face parte din AFIA, nu are personalitate juridică și prestează servicii pentru care AFIA a fost autorizat; toate punctele de lucru deschise în același stat membru de un AFIA al cărui sediu social se află într-un alt stat membru sau într-o țară terță sunt considerate ca fiind o singură sucursală;

(d) „comision de performanță” înseamnă o cotă din profitul FIA obținută de AFIA drept compensație pentru administrarea FIA, dar nu include cota din profitul FIA dobândită de AFIA ca randament al investițiilor AFIA în FIA;

(e) „legături strânse” înseamnă o situație în care cel puțin două persoane fizice sau juridice sunt legate prin:

(i) participare, adică deținerea, directă sau prin intermediul controlului, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul social al unei societăți;

▼B

(ii) control, adică relația dintre o societate-mamă și o filială, prevăzută la articolul 1 din A șaptea directivă 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate ([1]), sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o societate; în acest sens o filială a unei filiale este considerată a fi o filială a societății-mamă a filialelor respective.

O situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate în mod permanent de aceeași persoană printr-o relație de control se consideră, de asemenea, ca determinând o „legătură strânsă” între persoanele respective;

(f) „autorități competente” înseamnă autoritățile naționale din statele membre care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze AFIA;

(g) „autoritățile competente” în legătură cu un depozitar înseamnă:

(i) dacă depozitarul este o instituție de credit autorizată în temeiul Directivei 2006/48/CE, autoritățile competente în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din directiva în cauză;

(ii) dacă depozitarul este o firmă de investiții autorizată în temeiul Directivei 2004/39/CE, autoritățile competente în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 22 din directiva în cauză;

(iii) dacă depozitarul intră în una dintre categoriile de instituții menționate la articolul 21 articolul 3 primul paragraf litera (c) din prezenta directivă, autoritățile naționale din statul său membru de origine care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze astfel de categorii de instituții;

(iv) dacă depozitarul este o entitate menționată la articolul 21 alineatul (3) al treilea paragraf din prezenta directivă, autoritățile naționale din statul membru în care entitatea în cauză își are sediul social și care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze aceste entități sau organul oficial competent să înregistreze sau să supravegheze aceste entități în temeiul normelor de deontologie profesională care le sunt aplicabile;

(v) dacă depozitarul este numit depozitar pentru un FIA din afara UE în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) litera (b) din prezenta directivă și nu face parte din domeniul de aplicare al punctelor (i)-(iv) de la prezenta literă, autoritățile naționale relevante din țara terță în care depozitarul își are sediul social;

(h) „autorități competente pentru FIA din UE” înseamnă autoritățile naționale dintr-un stat membru care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze FIA;

(i) „control” înseamnă control în sensul definiției de la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE;

([1]) JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

▼B

(j) „stabilit” înseamnă:

(i) pentru AFIA, „care are sediul social”,

(ii) pentru FIA, „autorizat sau înregistrat” sau dacă FIA nu este autorizat sau înregistrat, „care are sediul social”,

(iii) pentru depozitari, „care are sediul social sau o sucursală”,

(iv) pentru reprezentanții legali persoane juridice, „care are sediul social sau o sucursală”,

(v) iar pentru reprezentanții legali persoane fizice, „domiciliat”;

(k) „FIA din UE” înseamnă:

(i) orice FIA care este autorizat sau înregistrat într-un stat membru al Uniunii Europene conform legislației interne aplicabile; sau

(ii) orice FIA care nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru, dar are sediul social și/sau sediul principal într-un stat membru;

(l) „AFIA din UE” înseamnă orice AFIA care are sediul social într-un stat membru;

(m) „FIA de tip «feeder»” înseamnă un FIA care:

(i) investește cel puțin 85 % din activele sale în unitățile sau acțiunile unui alt FIA (FIA de tip „master”);

(ii) investește cel puțin 85 % din activele sale în mai multe FIA de tip „master”, în cazul în care FIA respective de tip „master” au strategii de investiții identice; sau

(iii) are, în orice alt fel, o expunere de 85 % din active la unul sau multe astfel de FIA de tip „master”;

(n) „instrument financiar” înseamnă un instrument conform specificațiilor din anexa I secțiunea C din Directiva 2004/39/CE;

(o) „holding” înseamnă o societate care deține participații la una sau mai multe alte societăți și al cărei obiectiv comercial este de a aplica una sau mai multe strategii de afaceri prin intermediul filialelor sale, al societăților sale asociate sau al participațiilor sale pentru a contribui la valoarea lor pe termen lung, și care:

(i) fie este o societate care acționează în nume propriu și ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din Uniune; fie

(ii) nu este înființată cu scopul principal de a genera beneficii pentru investitorii săi prin vânzarea filialelor sale sau a societăților sale asociate, în conformitate cu raportul anual sau alte documente oficiale ale societății;

(p) „stat membru de origine al FIA” înseamnă:

▼B

(i) statul membru în care FIA este autorizat sau înregistrat conform legislației interne aplicabile sau, în cazul unor autorizări sau înregistrări multiple, statul membru în care FIA a fost autorizat sau înregistrat pentru prima dată; sau

(ii) dacă FIA nu este nici autorizat, nici înregistrat într-un stat membru, statul membru în care FIA are sediul social și/sau sediul principal;

(q) „stat membru de origine al AFIA” înseamnă statul membru în care AFIA are sediul social; pentru AFIA din afara UE, toate referirile la „statul membru de origine al AFIA” din prezenta directivă se citesc ca „stat membru de referință”, astfel cum este prevăzut la capitolul VII;

(r) „stat membru gazdă al unui AFIA” înseamnă oricare dintre următoarele:

(i) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din UE administrează un FIA din UE;

(ii) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din UE;

(iii) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din afara UE;

(iv) un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care un AFIA din afara UE administrează FIA din UE;

(v) un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care un AFIA din afara UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din UE;

(vi) un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care un AFIA din afara UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din afara UE; sau

▼M2

(vii) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din UE furnizează serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4);

▼B

(s) „capital inițial” înseamnă fonduri astfel cum se menționează la articolul 57 primul paragraf literele (a) și (b) din Directiva 2006/48/CE;

(t) „emitentul” înseamnă un emitent în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2004/109/CE care are sediul social în Uniune și ale cărui acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;

(u) „reprezentant legal” înseamnă o persoană fizică domiciliată în Uniune sau o persoană juridică având sediul social în Uniune și care, fiind numită în mod expres de către un AFIA din afara UE, acționează în numele AFIA din afara UE în cauză pe lângă autorități, clienți, organisme și parteneri de afaceri din Uniune ai AFIA din afara UE în ceea ce privește obligațiile ce le revin AFIA din afara UE în temeiul prezentei directive;

▼B

(v) „efect de levier” înseamnă orice metodă prin care AFIA mărește expunerea unui FIA pe care îl administrează fie prin împrumut de numerar sau valori mobiliare, fie printr-un efect de levier încorporat în poziții de instrumente financiare derivate sau prin orice alte mijloace;

(w) „administrarea de FIA” înseamnă îndeplinirea, cu privire la unul sau mai multe FIA, cel puțin a funcțiilor de administrare a investițiilor menționate la punctul 1 literele (a) și (b) din anexa I;

(x) „distribuire” înseamnă o ofertă sau un plasament, direct sau indirect, efectuat la inițiativa AFIA sau în numele AFIA, de unități sau acțiuni ale unui FIA pe care acesta îl administrează și adresat unor investitori domiciliați sau care au sediul social în Uniune;

(y) „FIA de tip «master»” înseamnă un FIA în care investește un alt FIA sau față de care un alt FIA are o expunere în conformitate cu litera (m);

(z) „stat membru de referință” înseamnă statul membru determinat în conformitate cu articolul 37 alineatul (4);

(aa) „FIA din afara UE” înseamnă un FIA care nu este un FIA din UE;

(ab) „AFIA din afara UE” înseamnă un AFIA care nu este un AFIA din UE;

(ac) „societate necotată” înseamnă o societate care are sediul social în Uniune și ale cărei acțiuni nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;

(ad) „fonduri proprii” înseamnă fondurile proprii prevăzute la articolele 56-67 din Directiva 2006/48/CE;

(ae) „societate-mamă” înseamnă o societate-mamă în sensul articolelor 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;

(af) „broker principal” înseamnă o instituție de credit, o firmă de investiții reglementată sau altă entitate supusă unor reglementări prudențiale și unei supravegheri constante care oferă servicii unor investitori profesionali, în special pentru finanțarea sau executarea unor tranzacții cu instrumente financiare în calitate de contrapartidă, și care poate furniza și alte servicii, cum ar fi compensarea și decontarea tranzacțiilor, servicii de custodie, împrumuturi de valori mobiliare, servicii personalizate de asistență tehnologică și operațională;

(ag) „investitor profesional” înseamnă un investitor care este considerat a fi un client profesional sau poate fi, la cerere, considerat a fi un client profesional în sensul definiției din anexa II la Directiva 2004/39/CE;

(ah) „participație calificată” înseamnă o participație, directă sau indirectă, într-un AFIA care reprezintă cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot, în conformitate cu articolele 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE, având în vedere condițiile de cumulare prevăzute la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă, sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării AFIA în care este deținută participația respectivă;

▼B

(ai) „reprezentanții angajaților” înseamnă reprezentanții angajaților conform definiției de la articolul 2 litera (e) din Directiva 2002/14/CE;

(aj) „investitor de retail” înseamnă un investitor care nu este investitor profesional;

(ak) „filială” înseamnă o filială astfel cum este definită la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;

(al) „autorități de supraveghere” în ceea ce privește un FIA din afara UE înseamnă autoritățile naționale dintr-o țară terță care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze FIA;

(am) „autorități de supraveghere” în ceea ce privește un AFIA din afara UE înseamnă autoritățile naționale dintr-o țară terță care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze AFIA;

(an) „entități cu scop special de securitizare” înseamnă entități al căror unic scop este de a desfășura activități de securitizare în sensul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 24/2009 al Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2008 privind statisticile referitoare la activele și pasivele societăților vehicul investițional angajate în operațiuni de securitizare ([1]) și alte activități adecvate pentru îndeplinirea acestui scop;

(ao) „OPCVM” înseamnă un organism de plasament colectiv în valori mobiliare autorizat în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2009/65/CE;

(2) În sensul prezentului articol alineatul (1) litera (ad), se aplică *mutatis mutandis* articolele 13-16 din Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ([2]).

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) metodele de utilizare a efectului de levier, definit la alineatul (1) litera (v), inclusiv eventualele structuri financiare și/sau juridice care implică părți terțe controlate de FIA relevant; și

(b) modul de calculare a efectului de levier.

(4) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP) elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a determina tipurile de AFIA, atunci când acest lucru este relevant pentru punerea în aplicare a prezentei directive și pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentei directive.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

([1]) JO L 15, 20.1.2009, p. 1.
([2]) JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

▼B

Articolul 5

Determinarea AFIA

(1) Statele membre se asigură că fiecare FIA care intră sub incidența prezentei directive are un singur AFIA, care este responsabil pentru respectarea prezentei directive. AFIA este:

(a) fie un administrator extern, care este persoana juridică numită de FIA sau pentru FIA și care, prin această numire, este responsabil de administrarea FIA (AFIA extern); fie

(b) în cazul în care forma juridică a FIA permite administrarea internă, iar organismul de conducere al FIA decide să nu numească un AFIA extern, FIA însuși, care, în acest caz, este autorizat drept AFIA.

(2) În cazul în care un AFIA extern nu este în măsură să asigure respectarea prezentei directive, pentru care este responsabil un FIA sau a o altă entitate care acționează în numele unui FIA, AFIA respectiv informează de îndată autoritățile competente din statul său membru de origine și, dacă este cazul, autoritățile competente pentru FIA din UE în cauză. Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA impun AFIA să ia măsurile necesare pentru remedierea situației.

(3) În cazul în care, fără a aduce atingere măsurilor menționate la alineatul (2), neconformitatea persistă și în măsura în care privește un AFIA din UE sau un FIA din UE, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA îi impun acestuia să înceteze activitatea de AFIA al FIA în cauză. În acest caz, acțiunile sau unitățile respectivului FIA nu mai sunt distribuite în Uniune. În cazul în care este vorba despre un AFIA din afara UE care administrează un FIA din afara UE, acțiunile sau unitățile respectivului FIA nu mai sunt distribuite în Uniune. Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează de îndată autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA.

CAPITOLUL II

AUTORIZAREA AFIA

Articolul 6

Condiții pentru inițierea activităților de AFIA

(1) Statele membre se asigură că niciun AFIA nu administrează FIA, în afara cazului în care sunt autorizați în temeiul prezentei directive.

AFIA autorizați în conformitate cu prezenta directivă îndeplinesc în orice moment condițiile de autorizare prevăzute în prezenta directivă.

(2) Statele membre prevăd că un AFIA extern nu are dreptul să se implice în alte activități decât cele prevăzute în anexa I la prezenta directivă și administrarea suplimentară a OPCVM sub rezerva autorizării în conformitate cu Directiva 2009/65/CE.

▼B

(3) Statele membre prevăd că FIA administrate intern nu au dreptul de a se implica în alte activități decât administrarea internă a FIA în cauză în conformitate cu anexa I.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot autoriza un AFIA extern să furnizeze următoarele servicii:

(a) administrarea de portofolii de investiții, inclusiv cele deținute de fonduri de pensii și de instituții pentru furnizarea de pensii ocupaționale în sensul articolului 19 alineatul (1) din Directiva 2003/41/CE în conformitate cu mandatele acordate de investitori în mod individual și discreționar;

(b) servicii conexe care cuprind:

(i) consultanță de investiții;

(ii) activități de păstrare și administrare legate de acțiunile sau unitățile organismelor de plasament colectiv;

(iii) preluarea și transmiterea de ordine privind instrumente financiare.

(5) AFIA nu sunt autorizați în temeiul prezentei directive să presteze:

(a) numai serviciile prevăzute la alineatul (4);

(b) serviciile conexe menționate la alineatul (4) litera (b) fără a fi, de asemenea, autorizați să presteze serviciile menționate la alineatul (4) litera (a);

(c) activitățile menționate la punctul 2 din anexa I; sau

(d) serviciile menționate la punctul 1 litera (a) din anexa I fără a presta, de asemenea, serviciile menționate la punctul 1 litera (b) din anexa I ori invers.

(6) Articolul 2 alineatul (2) și articolele 12, 13 și 19 din Directiva 2004/39/CE se aplică prestării de către AFIA a serviciilor menționate la alineatul (4) din prezentul articol.

(7) Statele membre solicită AFIA să furnizeze autorităților competente din statul lor membru de origine informațiile care le sunt necesare acestora pentru a monitoriza în orice moment respectarea condițiilor prevăzute prin prezenta directivă.

(8) Firmele de investiții autorizate în temeiul Directivei 2004/39/CE și instituțiile de credit autorizate în temeiul Directivei 2006/48/CE nu sunt obligate să obțină o autorizație în temeiul prezentei directive pentru a furniza servicii de investiții, cum ar fi administrarea de portofolii individuale în ceea ce privește FIA. Cu toate acestea, firmele de investiții, în mod direct sau indirect, oferă sau plasează unități sau acțiuni ale FIA unor investitori din Uniune, numai în măsura în care unitățile sau acțiunile pot fi distribuite în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 7

Cererea de autorizare

(1) Statele membre impun ca AFIA să solicite autorizarea de către autoritățile competente din statul lor membru de origine.

(2) Statele membre impun ca AFIA care solicită autorizarea să furnizeze autorităților competente din statul membru de origine următoarele informații privind AFIA:

▼B

(a) informații despre persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA;

(b) informații cu privire la identitatea acționarilor sau membrilor direcți sau indirecți ai AFIA, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate, precum și valoarea respectivelor participații;

(c) un program de activitate care prezintă structura organizatorică a AFIA, inclusiv informații despre modul în care AFIA intenționează să își respecte obligațiile ce îi revin în temeiul capitolelor II, III și IV și, după caz, capitolelor V, VI, VII și VIII;

(d) informații privind politicile și practicile de remunerare în conformitate cu articolul 13;

(e) informații cu privire la dispozițiile luate în vederea delegării și subdelegării către părți terțe a funcțiilor menționate la articolul 20.

(3) Statele membre impun ca AFIA care solicită autorizarea să furnizeze autorităților competente din statul membru de origine următoarele informații privind FIA pe care intenționează să le administreze:

(a) informații privind strategiile de investiții, inclusiv tipurile de fonduri de bază, dacă FIA este un fond de fonduri, politica AFIA cu privire la utilizarea efectului de levier, profilurile de risc și alte caracteristici ale FIA pe care le administrează sau intenționează să le administreze, inclusiv informații privind statele membre sau țările terțe în care FIA sunt stabiliți sau se așteaptă să fie stabiliți;

(b) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master”, dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

(c) regulile sau actul constitutiv ale fiecărui FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze;

(d) informații privind dispozițiile luate pentru numirea depozitarului în conformitate cu articolul 21 pentru fiecare FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze;

(e) orice informații suplimentare menționate la articolul 23 alineatul (1) pentru fiecare FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze.

(4) În cazul în care o societate de administrare este autorizată în conformitate cu Directiva 2009/65/CE (denumită în continuare „societate de administrare a OPCVM”) și solicită autorizarea în calitate de AFIA în temeiul prezentei directive, autoritățile competente nu solicită societății de administrare a OPCVM să furnizeze informații sau documente pe care aceasta le-a furnizat deja pentru autorizarea în temeiul Directivei 2009/65/CE, dacă informațiile și documentele în cauză sunt în continuare actuale.

(5) Autoritățile competente informează trimestrial AEVMP cu privire la autorizațiile acordate sau retrase în conformitate cu prezentul capitol.

AEVMP păstrează un registru central public care identifică fiecare AFIA autorizat în temeiul prezentei directive, FIA pe care AFIA în cauză le administrează sau ale căror acțiuni sau unități le distribuie în Uniune și autoritatea competentă pentru fiecare AFIA în cauză. Registrul este accesibil în format electronic.

▼B

(6) În vederea asigurării armonizării consecvente a prezentului articol, AEVPM poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile ce urmează a fi furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a AFIA, inclusiv programul de activitate.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a elabora formulare, modele și proceduri standard pentru transmiterea informațiilor prevăzute la alineatul (6) primul paragraf.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 8

Condiții de acordare a autorizației

(1) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA acordă autorizația doar dacă:

(a) acestea estimează că AFIA va putea să îndeplinească condițiile prevăzute în prezenta directivă;

(b) AFIA deține un capital inițial și fonduri proprii suficiente în conformitate cu articolul 9;

(c) persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA au o bună reputație și o experiență suficientă inclusiv în legătură cu strategiile de investiții urmărite de FIA administrate de AFIA; identitatea respectivelor persoane și a oricărei persoane care le succede în funcție este comunicată de îndată autorităților competente din statul membru de origine al AFIA, iar conducerea activității AFIA este asigurată de cel puțin două persoane care întrunesc astfel de condiții;

(d) acționarii sau membrii AFIA care dețin participații calificate corespund cerințelor privind necesitatea de a asigura administrarea solidă și prudentă a AFIA; și

(e) sediul central și sediul social ale AFIA sunt situate în același stat membru.

Autorizația este valabilă în toate statele membre.

(2) Autoritățile competente din celelalte state membre implicate sunt consultate anterior autorizării următorilor AFIA:

(a) o filială a altui AFIA, a unei societăți de administrare a OPCVM, a unei firme de investiții, a unei instituții de credit sau a unei societăți de asigurare, autorizate într-un alt stat membru;

(b) o filială a societății-mamă a unui alt AFIA, a unei societăți de administrare a OPCVM, a unei firme de investiții, a unei instituții de credit sau a unei societăți de asigurare, autorizate într-un alt stat membru; și

▼B

(c) o societate controlată de aceleași persoane fizice sau juridice ca și cele care controlează: un alt AFIA, o societate de administrare a OPCVM, o firmă de investiții, o instituție de credit sau o societate de asigurare autorizată într-un alt stat membru.

(3) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA refuză autorizarea când buna desfășurare a activităților lor de supraveghere este împiedicată de:

(a) legături strânse între AFIA și alte persoane fizice sau juridice;

(b) actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe aplicabile persoanelor fizice sau juridice cu care AFIA are legături strânse;

(c) dificultățile legate de aplicarea respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative.

(4) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA pot restrânge domeniul de aplicare al autorizației, în special în privința strategiilor de investiții ale FIA pe care AFIA este autorizat să le administreze.

(5) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează solicitantul în scris, în termen de trei luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația. Autoritățile competente pot prelungi acest termen cu maximum trei luni suplimentare, în cazul în care consideră necesar, având în vedere circumstanțele specifice cazului și după ce au notificat AFIA cu privire la aceasta.

În sensul prezentului alineat, se consideră că o cerere este completă dacă AFIA a prezentat cel puțin informațiile menționate la articolul 7 alineatul (2) literele (a)-(d) și la articolul 7 alineatul (3) literele (a) și (b).

AFIA pot începe administrarea FIA prin utilizarea strategiilor de investiții descrise în cerere în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) litera (a) în statul lor membru de origine din momentul acordării autorizației, dar nu mai devreme de o lună de la transmiterea eventualelor informații lipsă în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (e) și cu articolul 7 alineatul (3) literele (c), (d) și (e).

(6) În vederea asigurării armonizării consecvente a prezentului articol, AEVPM poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a determina:

(a) cerințele aplicabile AFIA în conformitate cu alineatul (3);

(b) cerințele aplicabile acționarilor și membrilor care dețin participații calificate menționați la alineatul (1) litera (d);

(c) obstacolele care ar putea împiedica exercitarea eficace a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 9

Capital inițial și fonduri proprii

(1) Statele membre solicită ca un AFIA care este un FIA administrat intern să aibă un capital inițial de cel puțin 300 000 EUR.

▼B

(2) Atunci când un AFIA este numit ca administrator extern al FIA, AFIA în cauză are un capital inițial de cel puțin 125 000 EUR.

(3) Atunci când valoarea portofoliilor FIA administrate de AFIA depășește 250 de milioane EUR, AFIA dispune de fonduri proprii suplimentare. Valoarea fondurilor proprii suplimentare este egală cu 0,02 % din suma cu care valoarea portofoliilor AFIA depășește 250 de milioane EUR. Cu toate acestea, totalul necesar al capitalului inițial și al sumei suplimentare nu depășește 10 milioane EUR.

(4) În sensul alineatului (3), FIA administrate de AFIA, inclusiv FIA pentru care AFIA a delegat funcții în conformitate cu articolul 20, cu excepția portofoliilor FIA pe care AFIA le administrează prin delegare, sunt considerate a fi portofoliile AFIA.

(5) Independent de alineatul (3), valoarea fondurilor proprii ale AFIA nu este niciodată inferioară valorii prevăzute la articolul 21 din Directiva 2006/49/CE.

(6) Statele membre pot autoriza AFIA să nu asigure până la 50 % din fondurile proprii suplimentare menționate la alineatul (3) în cazul în care aceștia beneficiază de o garanție egală cu suma specificată emisă de o instituție de credit sau de o societate de asigurare care are sediul social într-un stat membru sau într-o țară terță, cu condiția să facă obiectul unor norme prudențiale pe care autoritățile competente le consideră echivalente cu cele prevăzute în legislația Uniunii.

(7) Pentru a acoperi eventualele riscuri de răspundere civilă profesională aferente activităților pe care AFIA le pot desfășura în temeiul prezentei directive, atât FIA administrate intern, cât și AFIA externi:

(a) fie dețin fonduri proprii suplimentare corespunzătoare pentru a acoperi eventualele riscuri de răspundere civilă care decurg din neglijența profesională; fie

(b) dețin o asigurare de răspundere civilă profesională pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională care este corespunzătoare riscurilor acoperite.

(8) Fondurile proprii, inclusiv fondurile proprii suplimentare menționate la alineatul (7) litera (a), sunt investite în active lichide sau în active ușor convertibile în numerar pe termen scurt și nu includ poziții speculative.

(9) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri în legătură cu alineatul (7) de la prezentul articol, care precizează:

(a) riscurile pe care trebuie să le acopere fondurile proprii suplimentare sau asigurarea de răspundere civilă profesională;

(b) condițiile pentru a determina adecvarea fondurilor proprii suplimentare sau acoperirea furnizată de asigurarea de răspundere civilă profesională; și

(c) modalitatea de determinare a adaptărilor permanente ale fondurilor proprii suplimentare sau ale acoperirii furnizate de asigurarea de răspundere civilă profesională.

(10) Cu excepția alineatelor (7) și (8) și a măsurilor lor de aplicare adoptate în temeiul alineatului (9), prezentul articol nu se aplică AFIA care sunt și societăți de administrare a OPCVM.

▼B

Articolul 10

Modificarea domeniului de aplicare al autorizației

(1) Statele membre solicită ca, înainte de punerea în aplicare, AFIA să notifice autorităților competente din statul membru de origine al acestora orice schimbări substanțiale aduse condițiilor pentru autorizarea inițială, în special schimbările substanțiale aduse informațiilor comunicate în conformitate cu articolul 7.

(2) Dacă autoritățile competente din statul membru de origine decid să impună restricții sau să respingă respectivele schimbări, acestea informează AFIA în termen de o lună de la primirea notificării. Autoritățile competente pot prelungi acest termen cu până la o lună, în cazul în care consideră necesar datorită circumstanțelor specifice cazului și după ce au notificat AFIA cu privire la aceasta. Modificările sunt puse în aplicare dacă autoritățile competente nu se opun schimbărilor în decursul perioadei de evaluare prevăzute.

Articolul 11

Retragerea autorizației

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA pot retrage autorizația eliberată unui AFIA în cazul în care acesta:

(a) nu își începe activitatea în termen de 12 luni de la data obținerii autorizației, renunță în mod expres la autorizație sau a renunțat să exercite activitatea reglementată prin prezenta directivă în ultimele șase luni, cu excepția cazului în care statul membru în cauză a prevăzut că în aceste cazuri autorizația devine caducă;

(b) a obținut autorizația prin declarații false sau alte modalități neregulamentare;

(c) nu mai îndeplinește condițiile în care i-a fost acordată autorizația;

(d) nu mai respectă dispozițiile Directivei 2006/49/CE în cazul în care autorizația acoperă și serviciul de administrare de portofolii în mod discreționar, menționat la articolul 6 alineatul (4) litera (a) din prezenta directivă;

(e) a încălcat în mod grav sau sistematic dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive; sau

(f) se încadrează în oricare dintre cazurile în care dreptul intern prevede retragerea autorizației pentru aspecte care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

CAPITOLUL III

CONDIȚII DE FUNCȚIONARE A AFIA

SECȚIUNEA 1

Cerințe generale

Articolul 12

Principii generale

(1) Statele membre se asigură că AFIA respectă în permanență dispozițiile următoare:

▼B

(a) acționează cu onestitate, competență, grijă, diligență și echitate în desfășurarea activităților lor;

(b) acționează în interesul FIA sau al investitorilor FIA pe care le administrează și al integrității pieței;

(c) dețin și utilizează eficient resursele și procedurile necesare pentru buna desfășurare a activităților lor;

(d) iau toate măsurile rezonabile pentru a evita conflictele de interese și, în cazul în care acestea nu pot fi evitate, pentru a identifica, a gestiona și a monitoriza și, după caz, a face publice conflictele de interese cu scopul de a le împiedica să afecteze negativ interesele FIA și ale investitorilor acestora și de a garanta că FIA pe care le administrează sunt tratate în mod echitabil;

(e) se conformează tuturor reglementărilor aplicabile desfășurării activităților lor, astfel încât să promoveze interesul FIA sau al investitorilor FIA pe care le administrează și integritatea pieței;

(f) tratează toți investitorii FIA în mod echitabil.

Investitorii într-un FIA obțin tratament preferențial doar dacă acest tratament preferențial este menționat în regulile sau în actul constitutiv ale FIA în cauză.

(2) AFIA autorizați să presteze și serviciul de administrare de portofolii în mod discreționar menționat la articolul 6 alineatul (4) litera (a):

(a) nu sunt autorizați să investească întregul portofoliu al clientului sau o parte a acestuia în unități sau acțiuni ale FIA pe care le administrează, cu excepția cazului în care primesc aprobarea generală prealabilă a clientului;

(b) în ceea ce privește serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4), intră sub incidența Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori ([1]).

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează criteriile care trebuie utilizate de autoritățile competente relevante pentru a stabili dacă AFIA își respectă obligațiile prevăzute la alineatul (1).

Articolul 13

Remunerarea

(1) Statele membre solicită AFIA să aplice politici și practici de remunerare pentru categoriile de personal, ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului său de risc sau asupra profilurilor de risc ale FIA pe care le administrează, inclusiv pentru cadrele superioare de conducere, persoanele care își asumă riscurile și cele cu funcții de control, precum și orice angajat ce primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu persoanele aflate în funcții de conducere și persoanele care își asumă riscurile, care să fie compatibile cu o administrare solidă și eficace a riscurilor și să promoveze acest tip de administrare și care să nu încurajeze asumarea de riscuri incompatibilă cu profilurile de risc, cu regulile sau cu actul constitutiv ale FIA pe care le administrează.

AFIA stabilesc politicile și practicile de remunerare în conformitate cu dispozițiile din anexa II.

([1]) JO L 84, 26.3.1997, p. 22.

▼B

(2) AEVMP elaborează ghiduri cu privire la politicile solide de remunerare conforme cu principiile prevăzute în anexa II. Ghidurile țin seama de principiile politicilor solide de remunerare menționate în Recomandarea 2009/384/CE, de dimensiunea AFIA și a FIA pe care aceștia le administrează, de organizarea lor internă și de natura, amploarea și complexitatea activităților lor. AEVMP cooperează strâns cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE)

Articolul 14

Conflicte de interese

(1) Statele membre solicită AFIA să ia toate măsurile rezonabile în vederea identificării conflictelor de interese care apar în cursul administrării FIA între:

(a) AFIA, inclusiv directorii și angajații acestuia sau orice altă persoană legată direct sau indirect de AFIA prin control, și FIA administrat de AFIA sau investitorii acestui FIA;

(b) FIA sau investitorii acestui FIA și un alt FIA sau investitorii acestui FIA;

(c) FIA sau investitorii acestui FIA și un alt client al AFIA;

(d) FIA sau investitorii acestui FIA și un OCPVM administrat de AFIA sau investitorii acestui OPCVM; sau

(e) doi clienți ai AFIA.

AFIA mențin și aplică dispoziții organizatorice și administrative eficace, în vederea adoptării tuturor măsurilor rezonabile destinate să identifice, să prevină, să gestioneze și să monitorizeze conflictele de interese pentru a le împiedica să afecteze negativ interesele FIA și ale investitorilor lor.

AFIA separă, în cadrul mediului lor de lucru, sarcinile și responsabilitățile care pot fi considerate incompatibile sau care pot eventual genera conflicte de interese sistematice. AFIA evaluează dacă condițiile lor de funcționare pot implica orice alte conflicte importante de interese și îi informează în acest sens pe investitorii FIA.

(2) În cazul în care dispozițiile organizatorice luate de AFIA pentru a identifica, a preveni, a gestiona și a monitoriza conflictele de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscul de a afecta interesele investitorilor va fi evitat, AFIA îi informează în mod clar pe aceștia, înainte de a acționa în numele lor, în legătură cu natura generală sau sursa acestor conflicte de interese și elaborează politici și proceduri adecvate.

(3) Atunci când AFIA, acționând pentru un FIA, utilizează serviciile unui broker principal, condițiile se prevăd în scris într-un contract. În contract se stipulează în special posibilitatea transferului și a reutilizării activelor FIA, care respectă regulile sau actul constitutiv ale FIA. Contractul prevede informarea depozitarului cu privire la contractul în cauză.

AFIA acționează cu competența, grija și diligența necesare în selectarea și numirea brokerilor principali cu care se încheie un contract.

▼B

(4) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează,:

(a) tipurile de conflicte de interese menționate la alineatul (1);

(b) măsurile rezonabile care trebuie să fie luate de AFIA în ceea ce privește structurile și procedurile organizaționale și administrative pentru a identifica, a preveni, a gestiona, a monitoriza și a face publice conflictele de interese.

Articolul 15

Administrarea riscurilor

(1) AFIA separă din punct de vedere funcțional și ierarhic funcțiile de administrare a riscurilor de unitățile operaționale, inclusiv de funcțiile de administrare a portofoliului.

Separarea funcțională și ierarhică a funcțiilor de administrare a riscurilor în conformitate cu primul paragraf este verificată de autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA conform principiului proporționalității, înțelegându-se că AFIA poate demonstra, în orice caz, că măsurile specifice de protecție împotriva conflictelor de interese permit desfășurarea independentă a activităților de administrare a riscurilor și că procesul de administrare a riscurilor satisface cerințele de la prezentul articol și prezintă o eficacitate constantă.

▼M1

(2) AFIA implementează sisteme adecvate de administrare a riscurilor pentru a identifica, evalua, administra și monitoriza în mod corespunzător toate riscurile relevante pentru strategia de investiții a fiecărui FIA și la care este sau poate fi expus fiecare FIA. Mai exact, AFIA nu trebuie să se bazeze în mod exclusiv sau mecanic pe ratinguri de credit emise de agențiile de rating de credit definite la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credite ([1]), pentru a evalua bonitatea activelor FIA.

▼B

AFIA evaluează sistemele de administrare a riscurilor cu o frecvență adecvată, cel puțin o dată pe an, și le adaptează atunci când este necesar.

(3) AFIA trebuie cel puțin:

(a) să implementeze o procedură documentată și actualizată regulat de verificare prealabilă când investesc în numele FIA, conform strategiei de investiții, obiectivelor și profilului de risc ale FIA;

(b) să se asigure că riscurile asociate fiecărei poziții de investiții a FIA și efectul general al acestora asupra portofoliului FIA pot fi permanent identificate, evaluate, administrate și monitorizate în mod corespunzător, inclusiv prin utilizarea unor proceduri adecvate de simulări de criză;

(c) să se asigure că profilul de risc al FIA corespunde dimensiunii, structurii portofoliului și strategiilor și obiectivelor de investiții ale FIA stabilite în regulile sau actul constitutiv ale acestuia, în prospect și în documentele de ofertă.

▼M1

(3a) Ținând cont de natura, amploarea și complexitatea activităților FIA, autoritățile competente monitorizează caracterul adecvat al proceselor AFIA de evaluare a creditelor, evaluează utilizarea referirilor la ratingurile de credit, astfel cum sunt menționate la alineatul (2) primul paragraf, în cadrul politicilor lor de investiții cu privire la FIA și, atunci

([1]) JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

▼M1

când este cazul, încurajează atenuarea impactului acestor referiri, în vederea reducerii bazării exclusive și mecanice pe astfel de ratinguri de credit.

▼B

(4) AFIA stabilesc nivelul maxim al efectului de levier pe care îl pot utiliza pentru fiecare FIA pe care îl administrează, precum și drepturile de reutilizare a garanțiilor colaterale sau de orice alt tip acordate în cadrul acordului privind utilizarea efectului de levier, ținând cont, printre altele, de:

(a) tipul de FIA;

(b) strategia de investiții a FIA;

(c) sursele de levier ale FIA;

(d) orice altă interconexiune sau relație relevantă cu alte instituții prestatoare de servicii financiare care ar putea genera riscuri sistemice;

(e) necesitatea de a limita expunerea față de o singură contrapartidă;

(f) măsura în care levierul este garantat;

(g) raportul dintre active și pasive;

(h) volumul, natura și importanța activităților AFIA pe piețele în cauză.

(5) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) sistemele de administrare a riscurilor care trebuie utilizate de AFIA în funcție de riscurile la care sunt expuși în numele FIA pe care le administrează;

(b) frecvența corespunzătoare a revizuirii sistemului de administrare a riscurilor;

(c) modul în care funcția de administrare a riscurilor este separată din punct de vedere funcțional și ierarhic de unitățile operaționale, inclusiv de funcția de administrare a portofoliului;

(d) măsurile specifice de protecție împotriva conflictelor de interese menționate la alineatul (1) al doilea paragraf;

(e) cerințele prevăzute la alineatul (3).

▼M1

Măsurile care specifică sistemele de administrare a riscurilor menționate la primul paragraf litera (a) trebuie să asigure împiedicarea AFIA de a se baza în mod exclusiv sau mecanic pe ratinguri de credit, astfel cum sunt menționate la alineatul (2) primul paragraf, pentru a evalua bonitatea activelor FIA.

▼B

Articolul 16

Administrarea lichidităților

(1) Pentru fiecare FIA administrat și care nu este un FIA de tip închis care nu utilizează efectul de levier, AFIA utilizează un sistem adecvat de administrare a lichidităților și adoptă proceduri care le permit să monitorizeze riscul de lichiditate al FIA și să garanteze că profilul de lichiditate al investițiilor FIA respectă obligațiile sale de bază.

AFIA realizează în mod regulat simulări de criză, în condiții normale și în condiții excepționale de lichiditate, care le permit să evalueze riscul de lichiditate al FIA și să monitorizeze în consecință riscul de lichiditate al FIA.

▼B

(2) AFIA se asigură că, pentru fiecare FIA administrat, strategia de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare sunt coerente.

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) sistemele și procedurile de administrare a lichidităților; și

(b) alinierea strategiei de investiții, a profilului de lichiditate și a politicii de răscumpărare prevăzută la alineatul (2).

▼M4

Articolul 17

În cazul în care sunt expuși la o securitizare care nu mai îndeplinește cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), AFIA trebuie, în interesul investitorilor în FIA-urile în cauză, să acționeze și să ia măsuri de remediere, după caz.

▼B

SECȚIUNEA 2

Cerințe organizaționale

Articolul 18

Principii generale

(1) Statele membre solicită ca AFIA să utilizeze în orice moment resursele umane și tehnice adecvate și corespunzătoare necesare pentru buna administrare a FIA.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, ținând seama, de asemenea, de natura FIA administrat de AFIA, solicită în special ca AFIA să aibă proceduri administrative și contabile solide și dispozitive de control și de protecție în domeniul prelucrării electronice a datelor, precum și mecanisme adecvate de control intern, incluzând, în special, norme privind tranzacțiile personale ale angajaților săi sau deținerea ori administrarea investițiilor cu scopul de a investi pe cont propriu și garantând, cel puțin, că fiecare tranzacție în care sunt implicate FIA poate fi reconstituită în ceea ce privește originea sa, părțile la aceasta, natura sa, precum și momentul și locul în care a fost efectuată și că activele FIA administrate de AFIA sunt investite în conformitate cu regulile sau actul constitutiv ale FIA și dispozițiile legale în vigoare.

([1]) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

▼B

(2) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care stabilesc, procedurile și dispozitivele menționate la alineatul (1).

Articolul 19

Evaluare

(1) AFIA se asigură că, pentru fiecare FIA administrat, sunt stabilite proceduri adecvate și consecvente astfel încât să se poată realiza o evaluare corespunzătoare și independentă a activelor FIA în conformitate cu prezentul articol, cu dreptul intern aplicabil și cu regulile sau actul constitutiv ale FIA.

(2) Normele aplicabile evaluării activelor și calculării valorii activului net pe unitate sau pe acțiune a FIA sunt stabilite în legislația țării unde este stabilit FIA și/sau în regulile ori actul constitutiv ale acestuia.

(3) AFIA se asigură, de asemenea, că valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune a FIA este calculată și comunicată investitorilor în conformitate cu prezentul articol, dreptul intern aplicabil și cu regulile sau actul constitutiv ale FIA.

Procedurile de evaluare utilizate asigură evaluarea activelor, precum și calcularea valorii activului net pe unitate sau pe acțiune cel puțin o dată pe an.

Dacă FIA este de tip deschis, aceste evaluări și calcule se efectuează, de asemenea, cu o frecvență adecvată atât activelor deținute de FIA, cât și frecvenței sale de emisiune și de răscumpărare.

Dacă FIA este de tip închis, aceste evaluări și calcule se efectuează, de asemenea, în cazul majorării sau diminuării capitalului de către FIA în cauză.

Investitorii sunt informați cu privire la evaluări și calcule astfel cum este stabilit în dispozițiile relevante din regulile sau actul constitutiv ale FIA.

(4) AFIA se asigură că funcția de evaluare este exercitată fie de:

(a) un evaluator extern, care este o persoană juridică sau fizică independentă de FIA, de AFIA și de orice altă persoană ce are legături strânse cu FIA sau AFIA; fie

(b) AFIA însuși, cu condiția ca sarcina de evaluare să fie independentă din punct de vedere funcțional de administrarea portofoliului și de politica de remunerare și ca alte măsuri să garanteze limitarea conflictelor de interese și prevenirea influenței nejustificate asupra angajaților.

Depozitarul numit pentru un FIA nu poate fi numit ca evaluator extern al respectivului FIA decât în cazul în care a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea funcțiilor sale de depozitar de sarcinile sale de evaluator extern, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

(5) În cazul în care funcția de evaluare este exercitată de un evaluator extern, AFIA trebuie să demonstreze că:

▼B

(a) evaluatorul extern face obiectul înregistrării profesionale obligatorii recunoscute prin lege sau al unor dispoziții legale sau reglementare sau al unor norme de conduită profesională;

(b) evaluatorul extern poate oferi suficiente garanții profesionale pentru a-și putea îndeplini în mod eficace funcția corespunzătoare de evaluare în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3); și

(c) numirea evaluatorului extern respectă dispozițiile de la articolul 20 alineatele (1) și (2) și actele delegate adoptate în temeiul articolului 20 alineatul (7).

(6) Evaluatorul extern numit nu deleagă funcția de evaluare unei părți terțe.

(7) AFIA notifică numirea evaluatorului extern autorităților competente din statul lor membru de origine, care pot solicita numirea unui alt evaluator extern în locul acestuia, în cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (5) nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite.

(8) Evaluarea se realizează cu imparțialitate, competență, grijă și diligență.

(9) În cazul în care funcția de evaluare nu este exercitată de un evaluator extern, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA pot cere AFIA să dispună verificarea procedurilor sale de evaluare și/sau a evaluărilor sale de către un evaluator extern sau, după caz, de către un auditor.

(10) AFIA sunt responsabili de corecta evaluare a activelor FIA, precum și de calcularea valorii activului net și de publicarea acestei valori a activului net. Prin urmare, numirea de către AFIA a unui evaluator extern nu poate afecta în niciun caz răspunderea AFIA față de FIA și de investitorii acestuia.

Fără a aduce atingere primului paragraf și indiferent de eventualele clauze contractuale care prevăd altfel, evaluatorul extern răspunde față de AFIA pentru pierderile suferite de AFIA ca urmare a neglijenței evaluatorului extern sau a neîndeplinirii intenționate a sarcinilor sale.

(11) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) criteriile referitoare la procedurile pentru o evaluare corectă a activelor și calcularea valorii activului net pe unitate sau pe acțiune;

(b) garanțiile profesionale pe care evaluatorul extern trebuie să le poată prezenta pentru a exercita cu eficacitate funcția de evaluare;

(c) frecvența evaluărilor realizate de FIA de tip deschis, care este adecvată atât activelor deținute de FIA, cât și politicii sale de emisiune și de răscumpărare.

▼B

SECȚIUNEA 3

Delegarea funcțiilor AFIA

Articolul 20

Delegarea

(1) AFIA care intenționează să delege unei părți terțe sarcina efectuării de funcții în numele lor notifică autoritățile competente din statul lor membru de origine înainte ca dispozițiile privind delegarea să intre în vigoare. Se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) AFIA trebuie să poată justifica întreaga sa structură de delegare cu motive obiective;

(b) delegatul trebuie să dispună de resurse suficiente pentru a îndeplini sarcinile respective, iar persoanele care desfășoară în mod efectiv activitatea delegatului trebuie să aibă o reputație suficient de bună și o experiență suficientă;

(c) în cazul în care delegarea vizează administrarea de portofoliu sau administrarea de riscuri, trebuie acordată numai unor entități care sunt autorizate sau înregistrate cu scopul de administrare a activelor și care sunt supuse unei supravegheri sau, în cazul în care această condiție nu poate fi îndeplinită, trebuie acordată numai cu condiția autorizării prealabile din partea autorităților competente din statul membru de origine al AFIA;

(d) în cazul în care delegarea se referă la administrarea de portofoliu sau la administrarea de riscuri și este acordată unei entități dintr-o țară terță, trebuie să fie asigurată, în plus față de cerințele de la litera (c), cooperarea dintre autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA și autoritatea de supraveghere a entității în cauză;

(e) delegarea nu trebuie să împiedice buna desfășurare a supravegherii AFIA și, în special, nu trebuie să împiedice nici AFIA să acționeze, nici FIA să fie administrat în interesul investitorilor săi;

(f) AFIA trebuie să poată demonstra că delegatul este calificat și capabil să exercite funcțiile în cauză, că a fost selecționat cu toată atenția cuvenită și că AFIA poate să monitorizeze în mod eficace și în orice moment activitatea delegată, să dea în orice moment instrucțiuni suplimentare delegatului și să retragă delegarea cu efect imediat atunci când acest lucru este în interesul investitorilor.

AFIA evaluează în permanență serviciile furnizate de fiecare delegat.

(2) Administrarea portofoliului sau administrarea riscurilor nu este delegată:

(a) depozitarului ori unui delegat al depozitarului; sau

(b) oricărei alte entități ale cărei interese pot intra în conflict cu cele ale AFIA sau ale investitorilor FIA, cu excepția cazului în care entitatea în cauză a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

▼B

(3) Faptul că AFIA a delegat funcții unei părți terțe sau orice altă subdelegare nu afectează răspunderea AFIA față de FIA și investitorii săi și AFIA nu își deleagă funcțiile într-o asemenea măsură încât să nu mai poată fi considerat administratorul FIA și să devină o entitate de tip „cutie poștală”.

(4) Terța parte poate subdelega oricare dintre funcțiile delegate ei cu condiția să fie îndeplinite următoarele cerințe:

(a) AFIA și-a dat acordul prealabil pentru subdelegare;

(b) AFIA a notificat autoritățile competente din statul său membru de origine înainte ca dispozițiile privind subdelegarea să intre în vigoare;

(c) condițiile prevăzute la alineatul (1), toate trimiterile la „delegat” înțelegându-se ca trimiteri la „subdelegat”.

(5) Nu se atribuie o subdelegare a administrării de portofoliu sau a administrării de riscuri:

(a) depozitarului ori unui delegat al depozitarului; sau

(b) oricărei alte entități ale cărei interese pot intra în conflict cu cele ale AFIA sau ale investitorilor FIA, decât în cazul în care entitatea în cauză a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor de celelalte sarcinilor ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

Delegatul relevant evaluează în permanență serviciile furnizate de fiecare subdelegat.

(6) Atunci când subdelegatul deleagă oricare dintre funcțiile care i-au fost delegate, condițiile prevăzute la alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis*.

(7) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) condițiile pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la alineatele (1), (2), (4) și (5);

(b) condițiile în care AFIA își deleagă funcțiile într-o asemenea măsură încât devine o entitate de tip „cutie poștală” și nu mai poate fi considerat administrator al FIA în conformitate cu alineatul (3).

SECȚIUNEA 4

Depozitarul

Articolul 21

Depozitarul

(1) Pentru fiecare FIA administrat, AFIA se asigură că se numește un depozitar unic în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Numirea depozitarului face obiectul unui contract scris. Printre altele, contractul reglementează fluxul informațiilor considerate necesare pentru a permite depozitarului să își îndeplinească funcțiile pentru FIA pentru care a fost numit depozitar, în conformitate cu prezenta directivă și cu alte acte cu putere de lege sau acte administrative relevante.

▼B

(3) Depozitarul este:

(a) o instituție de credit cu sediul social în Uniune și autorizată în conformitate cu Directiva 2006/48/CE;

(b) o firmă de investiții cu sediul social în Uniune, care face obiectul cerințelor privind adecvarea capitalului conform articolului 20 alineatul (1) din Directiva 2006/49/CE, inclusiv al cerințelor de capital pentru riscurile operaționale, și este autorizată în temeiul Directivei 2004/39/CE și care prestează, de asemenea, servicii conexe de păstrare și administrare a instrumentelor financiare în numele clienților în conformitate cu secțiunea B punctul 1 din anexa I la directiva 2004/39/CE; astfel de firme de investiții dețin, în orice caz, fonduri proprii cel puțin egale cu valoarea capitalului inițial menționat la articolul 9 din Directiva 2006/49/CE; sau

(c) o altă categorie de instituții care face obiectul reglementării prudențiale și al supravegherii continue și care, la 21 iulie 2011, se încadrează în categoriile de instituții stabilite de statele membre ca fiind eligibile pentru funcția de depozitar, în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2009/65/CE;

Exclusiv în cazul FIA din afara UE și fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (5) litera (b), depozitarul poate fi, de asemenea, o instituție de credit sau orice altă entitate de aceeași natură ca entitățile menționate la literele (a) și (b) de la primul paragraf al prezentului alineat, cu condiția îndeplinirii condițiilor de la alineatul (6) litera (b).

În plus, statele membre pot permite, în relația cu FIA care nu au drepturi de răscumpărare exercitabile într-o perioadă de cinci ani de la data investițiilor inițiale și care, în conformitate cu principala lor politică de investiții, nu investesc în general în active care trebuie păstrate în custodie în conformitate cu alineatul (8) litera (a) sau investesc în general în emitenți sau societăți necotate pentru a putea obține controlul asupra societăților respective în conformitate cu articolul 26, ca depozitarul să poată fi o entitate care îndeplinește funcții de depozitar ca parte a activităților sale profesionale sau comerciale, pentru care face obiectul înregistrării profesionale obligatorii recunoscute prin lege sau al unor dispoziții legale ori reglementare sau al unor norme de conduită profesională și care poate furniza suficiente garanții financiare și profesionale care să îi permită să îndeplinească în mod eficace funcțiile de depozitar în cauză și angajamentele inerente acestor funcții.

(4) Pentru a evita conflictele de interese dintre depozitar, AFIA și/sau FIA și/sau investitorii săi:

(a) un AFIA nu acționează ca depozitar;

(b) un broker principal care acționează drept contrapartidă pentru un FIA nu acționează ca depozitar pentru FIA în cauză decât în cazul în care a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea funcțiilor sale de depozitar de sarcinile sale de broker principal, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA. Delegarea de către depozitar a sarcinilor sale de custodie unui astfel de broker principal în conformitate cu alineatul (11) este permisă dacă sunt îndeplinite condițiile relevante.

(5) Depozitarul este stabilit în una dintre următoarele locații:

(a) în cazul FIA din UE, în statul membru de origine al FIA;

▼B

(b) în cazul FIA din afara UE, în țara terță în care este stabilit FIA sau în statul membru de origine al AFIA care administrează FIA sau în statul membru de referință al AFIA care administrează FIA.

(6) Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute la alineatul (3), numirea unui depozitar stabilit într-o țară terță este, în toate cazurile, supusă următoarelor condiții:

(a) autoritățile competente din statele membre în care se intenționează a fi distribuite unități sau acțiuni ale FIA din afara UE și, în măsura în care este diferit, din statul membru de origine al AFIA au semnat acorduri de cooperare și de schimb de informații cu autoritățile competente ale depozitarului;

(b) depozitarul este supus unei reglementări prudențiale, inclusiv unor cerințe minime de capital, și unor măsuri de supraveghere eficace care au aceleași efecte ca legislația Uniunii și sunt aplicate efectiv;

(c) țara terță în care este stabilit depozitarul nu este inclusă în categoria de țări și teritorii necooperante de către GAFI;

(d) statele membre în care se intenționează a fi distribuite unități sau acțiuni ale FIA din afara UE și, dacă este diferit, statul membru de origine al AFIA au semnat cu țara terță în care este stabilit depozitarul un acord care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale;

(e) depozitarul răspunde prin contract față de FIA sau față de investitorii FIA în conformitate cu alineatele (12) și (13) și acceptă în mod expres să respecte alineatul (11).

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării dispozițiilor de la primul paragraf litera (a), (c) sau (e) de către autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Pe baza criteriilor menționate la alineatul (17) litera (b), Comisia adoptă acte de punere în aplicare, confirmând că reglementarea prudențială și măsurile de supraveghere dintr-o țară terță au aceleași efecte ca legislația Uniunii și sunt aplicate efectiv. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (2).

(7) Depozitarul se asigură în general că fluxurile de numerar ale FIA sunt monitorizate adecvat și se asigură în special că toate plățile efectuate de investitori sau în numele acestora la subscrierea de unități sau acțiuni ale unui FIA au fost încasate și că numerarul FIA este înregistrat integral în conturile de numerar deschise în numele FIA sau în numele AFIA care acționează în numele FIA sau în numele depozitarului care acționează în numele FIA la o entitate menționată la articolul 18 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/73/CE sau la o altă entitate de aceeași natură pe piața relevantă în care sunt necesare conturi în numerar, cu condiția ca entitatea

▼B

respectivă să fie supusă unei reglementări prudențiale și unei supravegheri eficace care au aceleași efecte cu legislația Uniunii și care sunt aplicate efectiv și în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 16 din Directiva 2006/73/CE.

În cazul în care conturile de numerar sunt deschise în numele depozitarului care acționează în numele FIA, în aceste conturi nu se înregistrează numerarul entității menționate la primul paragraf și nici numerarul propriu al depozitarului.

(8) Activele FIA sau ale AFIA care acționează în numele FIA sunt încredințate depozitarului spre păstrare după cum urmează:

(a) în cazul instrumentelor financiare care pot fi păstrate în custodie:

(i) depozitarul păstrează în custodie toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în evidențele depozitarului și toate instrumentele financiare care pot fi livrate fizic depozitarului;

(ii) în acest scop, depozitarul se asigură că toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în evidențele depozitarului sunt înregistrate în evidențele depozitarului în conturi separate în conformitate cu principiile stabilite la articolul 16 din Directiva 2006/73/CE, deschise în numele FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA, astfel încât să poată fi în orice moment identificate clar ca aparținând FIA în conformitate cu legislația aplicabilă;

(b) în cazul altor active:

(i) depozitarul verifică dreptul de proprietate al FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA cu privire la respectivele active și ține evidența activelor cu privire la care are certitudinea că FIA sau AFIA care acționează în numele FIA deține dreptul de proprietate;

(ii) pentru a verifica dacă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA deține dreptul de proprietate, depozitarul se bazează pe informații sau documente furnizate de FIA sau de AFIA și, atunci când sunt disponibile, pe dovezi externe;

(iii) depozitarul își actualizează permanent evidența.

(9) Pe lângă sarcinile menționate la alineatele (7) și (8), depozitarul:

(a) se asigură că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea și anularea de unități sau acțiuni ale FIA sunt realizate în conformitate cu legislația națională aplicabilă și cu regulile sau actul constitutiv ale FIA;

(b) se asigură că valoarea unităților sau a acțiunilor FIA este calculată în conformitate cu legislația națională aplicabilă, cu regulile sau actul constitutiv ale FIA și cu procedurile prevăzute la articolul 19;

(c) îndeplinește instrucțiunile AFIA, cu excepția cazului în care acestea contravin legislației naționale aplicabile sau regulilor ori actului constitutiv ale FIA;

(d) se asigură că, în tranzacțiile care implică activele FIA, contravaloarea este achitată FIA în termenele uzuale;

▼B

(e) se asigură că veniturile FIA sunt folosite în conformitate cu legislația națională aplicabilă și cu regulile sau actul constitutiv ale FIA.

(10) În contextul rolurilor lor respective, AFIA și depozitarul acționează în mod onest, echitabil, profesionist și independent și în interesul FIA și al investitorilor FIA.

Depozitarul nu desfășoară activități cu privire la FIA sau la AFIA care acționează în numele FIA care pot crea conflicte de interese între FIA, investitorii în FIA, AFIA și depozitarul însuși, cu excepția cazului în care depozitarul a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de depozitar de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

Activele menționate la alineatul (7) nu sunt reutilizate de depozitar fără acordul prealabil al FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA.

(11) Depozitarul nu deleagă unor părți terțe funcțiile sale descrise la prezentul articol, cu excepția celor menționate la alineatul (8).

Depozitarul poate delega unor părți terțe funcțiile menționate la alineatul (8), sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) sarcinile să nu fie delegate cu intenția de a eluda cerințele prezentei directive;

(b) depozitarul să poată demonstra existența unui motiv obiectiv pentru delegare;

(c) depozitarul să dea dovadă de competența, precauția și diligența necesare atunci când selectează și numește o parte terță căreia dorește să îi delege o parte din sarcinile sale și să dea dovadă în continuare de competența, precauția și diligența necesare când verifică periodic și supraveghează permanent partea terță căreia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de partea terță în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate; și

(d) depozitarul să se asigure că partea terță îndeplinește permanent condițiile de mai jos în cursul efectuării sarcinilor care i-au fost delegate:

(i) partea terță are structurile și experiența adecvate și proporționale cu natura și complexitatea activelor FIA sau ale AFIA care acționează în numele FIA care i-au fost încredințate;

(ii) în ceea ce privește delegarea sarcinilor de custodie menționate la alineatul (8) litera (a), partea terță este supusă unei reglementări prudențiale, inclusiv unor cerințe minime de capital, și unei supravegheri eficace în jurisdicția în cauză, iar partea terță este supusă unui control extern periodic pentru verifica dacă instrumentele financiare sunt în posesia sa;

(iii) partea terță separă activele clienților depozitarului de propriile sale active și de activele depozitarului, astfel încât să poată fi identificate clar în orice moment ca aparținând clienților unui anumit depozitar;

▼B

(iv) partea terță nu utilizează activele fără acordul prealabil al FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA și fără o notificare prealabilă către depozitar; și

(v) partea terță respectă obligațiile și interdicțiile generale prevăzute la alineatele (8) și (10).

Fără a aduce atingere literei (d) punctul (ii) paragraful al doilea, în cazul în care legislația țării terțe impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nicio entitate locală nu îndeplinește cerințele privind delegarea prevăzute la punctul menționat, depozitarul își poate delega sarcinile unei astfel de entități locale numai în măsura în care se prevede în legislația țării terțe și numai atât timp cât nu există entități locale care să îndeplinească cerințele delegării, sub rezerva îndeplinirii următoarelor cerințe:

(a) investitorii FIA în cauză trebuie să fie informați corespunzător că delegarea este necesară ca urmare a constrângerilor juridice din legislația țării terțe și a circumstanțelor care justifică delegarea, înainte de a face investiția; și

(b) FIA sau AFIA care acționează în numele FIA trebuie să solicite depozitarului să delege custodia instrumentelor financiare în cauză unei astfel de entități locale.

Partea terță poate subdelega, la rândul său, aceste funcții, cu condiția îndeplinirii acelorași cerințe. În astfel de cazuri, alineatul (13) se aplică *mutatis mutandis* părților relevante.

În sensul prezentului alineat, prestarea de servicii de către sistemele de decontare a valorilor mobiliare prevăzută în Directiva 98/26/CE, în sensul definiției din directiva respectivă, sau prestarea de servicii similare de către sisteme de decontare a valorilor mobiliare din țări terțe nu se consideră o delegare a funcțiilor sale de custodie.

(12) Depozitarul răspunde față de FIA sau față de investitorii FIA pentru pierderea de către depozitar ori de către o parte terță căreia i s-a delegat custodia a instrumentelor financiare păstrate în custodie în conformitate cu alineatul (8) litera (a).

În cazul pierderii unui instrument financiar din custodie, depozitarul returnează fără întârziere FIA sau AFIA care acționează în numele FIA un instrument financiar identic sau cu o valoare corespunzătoare. Depozitarul nu este răspunzător dacă poate dovedi că pierderea a intervenit ca rezultat al unui eveniment exterior în afara controlului său rezonabil, ale cărui consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor sale rezonabile de a le contracara.

Depozitarul răspunde, de asemenea, față de FIA sau față de investitorii FIA pentru toate celelalte pierderi suferite de aceștia ca urmare a neîndeplinirii intenționate sau din neglijență a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei directive.

(13) Răspunderea depozitarului nu este afectată de delegările menționate la alineatul (11).

Fără a aduce atingere primului paragraf de la prezentul alineat, în cazul pierderii unor instrumente financiare păstrate în custodie de o parte terță în conformitate cu alineatul (11), depozitarul poate fi exonerat de răspundere dacă poate dovedi că:

▼B

(a) sunt îndeplinite toate cerințele pentru delegarea sarcinilor sale de custodie prevăzute la alineatul (11) al doilea paragraf;

(b) un contract scris între depozitar și partea terță transferă în mod expres răspunderea depozitarului asupra persoanei terțe în cauză și oferă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA posibilitatea de a solicita părții terțe despăgubiri pentru pierderea instrumentelor financiare sau depozitarului posibilitatea de a solicita despăgubirile respective în numele lor; și

(c) un contract scris între depozitar și FIA sau AFIA care acționează în numele FIA permite în mod expres o exonerare a depozitarului și stabilește motivul obiectiv pentru o astfel de exonerare.

(14) În plus, în cazul în care legislația țării terțe impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nu există entități locale care să îndeplinească cerințele privind delegarea prevăzute la alineatul (11) litera (d) punctul (ii), depozitarul poate fi exonerat de răspundere dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) regulile sau actul constitutiv ale FIA în cauză permit în mod expres o astfel de exonerare în condițiile prevăzute la prezentul alineat;

(b) investitorii FIA în cauză au fost informați în mod adecvat cu privire la exonerare și circumstanțele care justifică exonerarea înainte de a face investiția;

(c) FIA sau AFIA care acționează în numele FIA a solicitat depozitarului să delege custodia instrumentelor financiare în cauză unei entități locale;

(d) există un contract scris între depozitar și FIA sau AFIA care acționează în numele FIA care permite în mod expres o astfel de exonerare; și

(e) există un contract scris între depozitar și partea terță care transferă în mod expres răspunderea depozitarului asupra entității locale în cauză și oferă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA posibilitatea de a solicita entității locale despăgubiri pentru pierderea instrumentelor financiare sau depozitarului posibilitatea de a solicita despăgubirile respective în numele lor.

(15) Răspunderea față de investitorii FIA poate fi invocată direct sau indirect prin intermediul AFIA, în funcție de natura juridică a raporturilor dintre depozitar, AFIA și investitori.

(16) La cerere, depozitarul pune la dispoziția autorităților sale competente toate informațiile pe care le-a obținut în cadrul îndeplinirii sarcinilor sale și care pot fi necesare autorităților competente pentru FIA sau pentru AFIA. Dacă autoritățile competente pentru FIA sau pentru AFIA sunt diferite de cele pentru depozitar, autoritățile competente pentru depozitar transmit fără întârziere informațiile primite autorităților competente pentru FIA și pentru AFIA.

(17) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) elementele care trebuie incluse în contractul scris menționat la alineatul (2);

▼B

(b) criteriile generale pentru a verifica dacă reglementarea prudențială și supravegherea din țările terțe, menționate la alineatul (6) litera (b), au aceleași efecte ca legislația Uniunii și sunt aplicate efectiv;

(c) condițiile de exercitare a funcțiilor de depozitar în conformitate cu alineatele (7), (8) și (9), inclusiv:

(i) tipul de instrumente financiare care trebuie incluse în sfera de aplicare a sarcinilor de custodie ale depozitarului în conformitate cu alineatul (8) litera (a);

(ii) condițiile în care depozitarul își poate exercita sarcinilor de custodie asupra instrumentelor financiare înregistrate la un depozitar central; și

(iii) condițiile în care depozitarul păstrează în custodie în conformitate cu alineatul (8) litera (b) instrumentele financiare emise în formă nominativă și înregistrate la un emitent sau un registratar;

(d) obligațiile de diligență ale depozitarilor în conformitate cu alineatul (11) litera (c);

(e) obligația de separare în conformitate cu alineatul (11) litera (d) punctul (iii);

(f) condițiile și circumstanțele în care instrumentele financiare păstrate în custodie sunt considerate pierdute;

(g) ce se înțelege prin evenimente exterioare în afara controlului rezonabil ale căror consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor rezonabile de a le contracara, în conformitate cu alineatul (12);

(h) condițiile și circumstanțele în care există un motiv obiectiv pentru a încheia un contract de exonerare de răspundere în conformitate cu alineatul (13).

CAPITOLUL IV

CERINȚE PRIVIND TRANSPARENȚA

Articolul 22

Raportul anual

(1) AFIA face public, pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui acțiuni sau unități le distribuie în Uniune, un raport anual pentru fiecare exercițiu financiar în termen de șase luni de la sfârșitul exercițiului. Raportul anual se pune la dispoziția investitorilor la cerere. Raportul anual se pune la dispoziția autorităților competente din statul membru de origine al AFIA și, după caz, din statul membru de origine al FIA.

Atunci când FIA are obligația de a publica un raport financiar anual în conformitate cu Directiva 2004/109/CE, trebuie comunicate investitorilor, la cerere, numai informațiile suplimentare menționate la alineatul (2), fie separat, fie ca parte suplimentară a raportului financiar anual. În acest din urmă caz, raportul financiar anual se publică cel târziu la patru luni de la sfârșitul exercițiului.

(2) Raportul anual conține cel puțin:

▼B

(a) un bilanț sau o situație a activelor și pasivelor;

(b) un cont de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar;

(c) un raport al activităților din exercițiul financiar;

(d) orice modificare substanțială a informațiilor enumerate la articolul 23 care a avut loc în exercițiul financiar vizat de raport;

(e) cuantumul total al remunerațiilor pentru exercițiul financiar, defalcat în remunerații fixe și remunerații variabile, plătite de AFIA personalului său și numărul beneficiarilor, precum și, atunci când este cazul, comisioanele de performanță plătite de FIA;

(f) cuantumul agregat al remunerației, defalcat pentru persoanele aflate în funcții de conducere și pentru membrii personalului AFIA ale căror acțiuni au un impact semnificativ asupra profilului de risc al FIA.

(3) Informațiile contabile din rapoartele anuale sunt pregătite în conformitate cu standardele de contabilitate din statul membru de origine al FIA sau în conformitate cu standardele de contabilitate din țara terță în care FIA este stabilit și cu normele contabile stabilite în regulile sau în actul constitutiv ale FIA.

Informațiile contabile din raportul anual sunt auditate de persoane abilitate prin lege să auditeze conturi în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate ([1]). Raportul de audit, inclusiv aprecierile conținute, se reproduc integral în raportul anual.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre pot permite AFIA care distribuie acțiuni sau unități ale FIA din afara Uniunii să supună rapoartele anuale ale acelor FIA unui audit care respectă standardele internaționale de audit în vigoare în țara în care FIA are sediul social.

(4) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează conținutul și formatul raportului anual. Respectivele măsuri se adaptează tipului de FIA căruia i se aplică.

Articolul 23

Informarea investitorilor

(1) AFIA furnizează investitorilor FIA înainte de a investi în FIA, pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui acțiuni sau unități le distribuie în Uniune, în conformitate cu regulile sau actul constitutiv ale FIA, următoarele informații, precum și modificările substanțiale ale acestora:

(a) o descriere a strategiei de investiții și a obiectivelor FIA, informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” și locul unde sunt stabilite fondurile de bază, dacă FIA este un fond de fonduri, o descriere a tipurilor de active în care FIA poate investi, tehnicile pe care acesta le poate utiliza toate riscurile asociate, orice restricție aplicabilă privind investițiile, situațiile în care FIA poate utiliza efectul de levier, tipurile și a sursele de levier autorizate și riscurile asociate acestuia, orice restricție în utilizarea efectului de

([1]) JO L 157, 9.6.2006, p. 87.

▼B

levier și orice acorduri de reutilizare a activelor și a garanțiilor, precum și informații privind nivelul maxim al efectului de levier pe care AFIA sunt îndreptățiți să îl utilizeze pentru FIA;

(b) o descriere a procedurilor prin care FIA își poate schimba strategia sau politica de investiții sau ambele;

(c) o descriere a principalelor implicații juridice ale relației contractuale stabilite în scopul investirii, inclusiv informații cu privire la jurisdicție, legislația aplicabilă și eventuala existență a unor instrumente juridice care să permită recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pe teritoriul pe care este stabilit FIA;

(d) identitatea AFIA, a depozitarului, a auditorului și a oricăror alți furnizori de servicii ai FIA și o descriere a îndatoririlor acestora, precum și a drepturilor investitorilor;

(e) o descriere a modului în care AFIA respectă cerințele de la articolul 9 alineatul (7);

(f) o descriere a oricărei funcții de administrare delegate de AFIA în conformitate cu anexa I și a oricărei funcții de custodie delegate de depozitar, identitatea delegatului și orice conflicte de interese care pot apărea ca urmare a acestor delegări;

(g) o descriere a procedurii de evaluare a FIA și a metodologiei de determinare a valorii activelor, inclusiv metodele utilizate pentru evaluarea activelor greu de evaluat în conformitate cu articolul 19;

(h) o descriere a administrării riscului de lichiditate al FIA, inclusiv drepturile de răscumpărare atât în situații normale, cât și excepționale și acordurile de răscumpărare cu investitorii existente;

(i) o descriere a tuturor comisioanelor, taxelor și cheltuielilor care sunt suportate direct sau indirect de investitori, precum și valoarea maximă a acestora;

(j) o descriere a modului în care AFIA asigură tratamentul echitabil al investitorilor și, dacă un investitor obține tratament preferențial sau dreptul de a obține tratament preferențial, descrierea respectivului tratament preferențial, tipul de investitori care obțin un astfel de tratament preferențial, precum și, atunci când este cazul, legăturile lor juridice sau economice cu FIA sau AFIA;

(k) ultimul raport anual în conformitate cu articolul 22;

(l) procedura și condițiile de emisiune și de vânzare a unităților sau a acțiunilor;

(m) cea mai recentă valoare a activului net al FIA sau cel mai recent preț de piață pentru unitățile sau acțiunile FIA, în conformitate cu articolul 19;

(n) după caz, istoricul performanțelor FIA;

(o) identitatea brokerului principal și o descriere a oricărui acord semnificativ al FIA cu brokerii săi principali și a modului în care sunt gestionate conflictele de interese în relația cu aceștia și clauza din contractul încheiat cu depozitarul referitoare la posibilitatea de transfer și reutilizare a activelor FIA și informații privind orice eventual transfer al răspunderii către brokerul principal;

▼B

(p) o descriere a modului și a momentului în care sunt furnizate informațiile prevăzute la alineatele (4) și (5).

(2) AFIA informează investitorii înainte de a investi în FIA cu privire la orice acord încheiat de depozitar pentru fi exonerat în mod contractual de răspundere în conformitate cu articolul 21 alineatul (13). AFIA informează, de asemenea, fără întârziere investitorii cu privire la orice modificare a răspunderii depozitarului.

(3) Atunci când FIA are obligația de a publica un prospect în conformitate cu Directiva 2003/71/CE sau în conformitate cu legislația națională, numai informațiile menționate la alineatele (1) și (2) care completează informațiile din prospect trebuie furnizate separat sau ca informații suplimentare în prospect.

(4) Pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui acțiuni sau unități le distribuie în Uniune, AFIA comunică periodic investitorilor:

(a) procentajul din activele FIA care fac obiectul unor măsuri speciale din cauza naturii lor nelichide;

(b) noile măsuri de administrare a lichidității FIA;

(c) profilul actual de risc al FIA și sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea acestor riscuri.

(5) AFIA care administrează FIA din UE care utilizează efectul de levier sau AFIA care distribuie în Uniune acțiuni sau unități ale unuia sau mai multor FIA care utilizează efectul de levier, comunică periodic pentru fiecare astfel de FIA:

(a) orice modificări ale nivelului maxim al efectului de levier pe care AFIA îl poate utiliza pentru FIA, precum și drepturile de reutilizare a garanțiilor colaterale sau de orice alt tip acordate în cadrul acordului privind utilizarea efectului de levier;

(b) valoarea totală a efectului de levier utilizat de FIA respectiv.

(6) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează obligațiile de informare ale AFIA menționate la alineatele (4) și (5), inclusiv frecvența comunicării menționate la alineatul (5). Aceste măsuri se adaptează tipului de AFIA la care se referă.

Articolul 24

Obligații de raportare către autoritățile competente

(1) AFIA raportează periodic autorităților competente din statul membru de origine principalele piețe pe care operează și instrumentele principale pe care le tranzacționează în numele FIA pe care le administrează.

AFIA comunică informații referitoare la principalele instrumente pe care le tranzacționează, la piețele pe care sunt membri sau pe care tranzacționează în mod activ, precum și la principalele expuneri și cele mai importante concentrări ale fiecărui FIA administrat.

(2) Pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni le distribuie în Uniune, AFIA transmite autorităților competente din statul său membru de origine următoarele:

▼B

(a) procentajul din activele FIA care fac obiectul unor măsuri speciale din cauza naturii lor nelichide;

(b) orice măsura nouă de administrare a lichidității FIA;

(c) profilul actual de risc al FIA și sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea riscurilor de piață, a riscului de lichiditate, a riscului de contrapartidă și a altor riscuri, inclusiv a riscurilor operaționale;

(d) informații privind principalele categorii de active în care a investit FIA; și

(e) rezultatele simulărilor de criză realizate în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) litera (b) și articolul 16 alineatul (1) al doilea paragraf.

(3) La cerere, AFIA transmite autorităților competente din statul său membru de origine următoarele documente:

(a) un raport anual pentru fiecare FIA din UE administrat de AFIA și pentru fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni le distribuie acesta în Uniune pentru fiecare exercițiu financiar, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1);

(b) la sfârșitul fiecărui trimestru, o listă detaliată a tuturor FIA pe care AFIA le administrează.

(4) Un AFIA care administrează unul sau mai multe FIA care utilizează în mod considerabil efectul de levier furnizează în mod regulat autorităților competente ale statului său membru de origine informații referitoare la nivelul global al efectului de levier utilizat de fiecare FIA administrat, o defalcare pe efect de levier rezultat din împrumuturi de numerar sau valori imobiliare și pe efect de levier încorporat în instrumente financiare derivate, precum și măsura în care activele FIA au fost reutilizate în temeiul unor acorduri care au dat naștere efectului de levier.

Informațiile includ identitatea celor mai mari cinci surse de împrumut de numerar sau valori mobiliare pentru fiecare FIA administrat de AFIA și valoarea levierului primit de la fiecare dintre sursele respective pentru fiecare dintre FIA respective.

În cazul AFIA din afara UE, obligațiile de raportare menționate la prezentul alineat se limitează la FIA din UE pe care le administrează și la FIA din afara UE ale căror acțiuni sau unități le distribuie în Uniune.

(5) Atunci când monitorizarea eficace a riscului sistemic o impune, autoritățile competente din statul membru de origine pot solicita alte informații pe lângă cele descrise la prezentul articol, atât periodic, cât și ad-hoc. Autoritățile competente informează AEVMP cu privire la obligațiile de furnizare a unor informații suplimentare.

În situații excepționale și în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta stabilitatea și integritatea sistemului financiar sau pentru a promova creșterea durabilă pe termen lung, AEVMP poate solicita autorităților competente din statul membru de origine să impună obligații de raportare suplimentare.

(6) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

▼B

(a) cazurile în care se consideră că efectul de levier este utilizat în mod considerabil în sensul alineatului (4); și

(b) obligațiile de raportare și de furnizare de informații prevăzute în prezentul articol.

Măsurile respective țin seama de necesitatea evitării unei sarcini administrative excesive pentru autoritățile competente.

CAPITOLUL V

AFIA CARE ADMINISTREAZĂ ANUMITE TIPURI DE FIA

SECȚIUNEA 1

AFIA care administrează FIA cu efect de levier

Articolul 25

Utilizarea informațiilor de către autoritățile competente, cooperarea în domeniul supravegherii și plafonarea efectului de levier

(1) Statele membre garantează că autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA utilizează informațiile care trebuie colectate în temeiul articolului 24 pentru a determina în ce măsură utilizarea efectului de levier contribuie la crearea de riscuri sistemice în sistemul financiar, a riscului de piețe dezordonate sau de riscuri care pot afecta creșterea pe termen lung a economiei.

(2) Autoritățile competente din statele membre de origine ale AFIA garantează că toate informațiile colectate în temeiul articolului 24, cu privire la toți AFIA pe care îi supraveghează, precum și informațiile colectate în temeiul articolului 7 sunt comunicate autorităților competente din celelalte state membre, AEVMP și CERS prin procedurile prevăzute la articolul 50 privind cooperarea în domeniul supravegherii. Acestea furnizează, de asemenea, fără întârziere informații prin respectivele proceduri și în mod bilateral autorităților competente din alte state membre direct interesate în cazul în care un AFIA aflat sub responsabilitatea lor sau un FIA administrat de acest AFIA ar putea să devină o sursă importantă de risc de contrapartidă pentru o instituție de credit sau alte instituții importante din punct de vedere sistemic în alte state membre.

(3) AFIA demonstrează că limitele efectului de levier stabilite de acesta pentru fiecare FIA pe care îl administrează sunt rezonabile și că le respectă în permanență. Autoritățile competente evaluează riscurile aferente utilizării efectului de levier de către un AFIA în privința FIA pe care îl administrează și, atunci când se consideră necesar pentru asigurarea stabilității și integrității sistemului financiar, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, după notificarea AEVMP, a CERS și a autorităților competente pentru FIA în cauză, plafonează efectul de levier pe care AFIA sunt îndreptățiți să îl utilizeze sau alte restricții asupra administrării AFIA cu privire la FIA administrat pentru a limita măsura în care utilizarea efectului de levier contribuie la crearea de riscuri sistemice în sistemul financiar sau a riscului de piețe dezordonate. Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează în mod corespunzător AEVMP, CERS și autoritățile competente pentru FIA cu privire la măsurile luate în acest sens, prin procedurile prevăzute la articolul 50.

▼B

(4) Notificarea menționată la alineatul (3) se realizează cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte ca măsura propusă să intre în vigoare sau să fie reînnoită. Notificarea include detalii privind măsura propusă, motivele pentru adoptarea măsurii și momentul prevăzut pentru intrarea ei în vigoare. În situații excepționale, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA pot decide ca măsura propusă să intre în vigoare în perioada menționată în prima teză.

(5) AEVMP exercită un rol de facilitare și de coordonare și încearcă în special să asigure o abordare consecventă de către autoritățile competente cu privire la măsurile propuse în conformitate cu alineatul (3).

(6) După primirea notificării menționate la alineatul (3), AEVMP emite o recomandare către autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA cu privire la măsura propusă sau adoptată. Recomandarea se poate referi în special la îndeplinirea condițiilor pentru a se lua măsuri, la caracterul adecvat al măsurilor și la durata acestora.

(7) Pe baza informațiilor primite în conformitate cu alineatul (2) și ținând cont de recomandarea CERS, AEVMP poate hotărî că efectul de levier utilizat de un AFIA sau de un grup de AFIA reprezintă un risc semnificativ pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar și poate emite o recomandare către autoritățile competente în care precizează măsurile corective care trebuie luate, inclusiv plafonarea efectului de levier îndreptățit a fi utilizat de AFIA sau de grupul de AFIA în cauză. AEVMP informează imediat autoritățile competente implicate, CERS și Comisia cu privire la cele hotărâte.

(8) Dacă o autoritate competentă propune să se ia măsuri contrare recomandării AEVMP menționate la alineatul (6) sau (7), autoritatea informează AEVMP în acest sens și își explică motivele. AEVMP poate da publicității faptul că o autoritate competentă nu respectă sau intenționează să nu respecte recomandarea emisă de ea. De asemenea, AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritatea competentă cu privire la nerespectarea recomandării sale. Autoritățile competente vizate primesc o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

(9) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care stabilesc principiile pentru determinarea situațiilor în care autoritățile competente aplică dispozițiile prevăzute la alineatul (3), luând în considerare diversele strategii ale FIA, diversele condiții de pe piața pe care funcționează FIA și posibilele efecte prociclice ale aplicării dispozițiilor respective.

SECȚIUNEA 2

Obligațiile AFIA care administrează FIA care obțin controlul asupra unor societăți necotate și a unor emitenți

Articolul 26

Domeniul de aplicare

(1) Această secțiune se aplică:

▼B

(a) AFIA care administrează unul sau mai multe FIA care, fie individual, fie în comun în temeiul unui acord destinat obținerii controlului, obțin controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu alineatul (5);

(b) AFIA care cooperează cu unul sau mai mulți alți AFIA în temeiul unui acord în urma căruia FIA administrate de respectivii AFIA în comun obțin controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu alineatul (5).

(2) Această secțiune nu se aplică în cazul în care societățile necotate în cauză sunt:

(a) întreprinderi mici și mijlocii în sensul articolului 2 alineatul (1) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii ([1]); sau

(b) entități cu scop special care vizează achiziționarea, deținerea sau administrarea de bunuri imobiliare.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, articolul 27 alineatul (1) se aplică și AFIA care administrează FIA ce obțin o participare într-o societate necotată, dar fără a avea controlul asupra acesteia.

(4) Articolul 28 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 30 se aplică și AFIA care administrează FIA care au obținut controlul asupra emitenților. În sensul articolelor respective, prezentul articol alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis*.

(5) În sensul prezentei secțiuni, în cazul unei societăți necotate, controlul înseamnă peste 50 % din drepturile de vot ale societăților.

La calcularea procentajului de drepturi de vot deținute de FIA relevant, pe lângă drepturile de vot deținute direct de FIA relevant, se iau în considerare și drepturile de vot ale următorilor, sub rezerva condiției ca controlul, în sensul primului paragraf, să fie stabilit:

(a) o societate controlată de FIA; și

(b) o persoană fizică sau juridică care acționează în nume propriu, dar reprezentând FIA sau o societate controlată de FIA;

Procentajul drepturilor de vot se calculează pe baza numărului total al acțiunilor care conferă drepturi de vot, chiar dacă exercitarea acestora este suspendată.

Fără a se aduce atingere articolului 4 alineatul (1) litera (i), în sensul articolului 28 alineatele (1), (2) și (3) și al articolului 30, cu privire la emitenți, controlul se determină în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2004/25/CE.

(6) Prezenta secțiune se aplică în conformitate cu condițiile și restricțiile prevăzute la articolul 6 din Directiva 2002/14/CE.

(7) Prezenta secțiune se aplică fără a aduce atingere niciunei norme mai stricte adoptate de statele membre cu privire la obținerea de participații la capitalul emitenților și al societăților necotate de pe teritoriul lor.

([1]) JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

▼B

Articolul 27

Notificarea obținerii unor participații semnificative și a controlului asupra unor societăți necotate

(1) Statele membre solicită ca, în cazul în care un FIA obține, înstrăinează sau deține acțiuni ale unei societăți necotate, AFIA care administrează FIA respectiv să notifice autorităților competente din statul său membru de origine proporția drepturilor de vot ale societății necotate deținute de FIA ori de câte ori proporția respectivă atinge, depășește sau scade sub pragurile de 10 %, 20 %, 30 %, 50 % și 75 %.

(2) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) al articolului respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv să îi notifice în legătură cu obținerea controlului pe următorii:

(a) societatea necotată;

(b) acționarii ale căror identitate și adresă AFIA le cunoaște sau pot fi comunicate de societatea necotată ori de un registru la care AFIA are sau poate obține acces; și

(c) autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA.

(3) Notificarea prevăzută la alineatul (2) conține următoarele informații suplimentare:

(a) situația care rezultă în urma operațiunii în ceea ce privește drepturile de vot;

(b) condițiile în care s-a obținut controlul, inclusiv informații despre identitatea diferiților acționari implicați, despre orice persoană fizică sau entitate juridică îndreptățită să exercite drepturi de vot pentru acționari și, după caz, seria de societăți prin intermediul cărora sunt deținute efectiv drepturile de vot;

(c) data obținerii controlului.

(4) În notificarea adresată societății necotate, AFIA solicită consiliului de administrație al societății să îi informeze fără întârziere pe reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, pe angajații înșiși, cu privire la obținerea controlului de către FIA administrat de AFIA și să le transmită informațiile menționate la alineatul (3). AFIA depune toate eforturile pentru a se asigura că reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajații înșiși sunt informați în mod corespunzător de către consiliul de administrație în conformitate cu prezentul articol.

(5) Notificările menționate la alineatele (1), (2) și (3) de mai sus se fac cât mai repede, dar nu mai târziu de zece zile lucrătoare de la data în care FIA a atins, a depășit sau a scăzut sub pragul relevant ori în care a obținut controlul asupra societății necotate.

Articolul 28

Comunicarea de informații în cazul obținerii controlului

(1) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate sau a unui emitent în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv să comunice informațiile menționate la alineatul (2) din prezentul articol:

▼B

(a) societății în cauză;

(b) acționarilor societății ale căror identitate și adresă AFIA le cunoaște sau pot fi comunicate de societate ori prin intermediul unui registru la care AFIA are sau poate obține acces; și

(c) autorităților competente din statul membru de origine al AFIA.

Statele membre pot solicita ca informațiile menționate la alineatul (2) să fie comunicate și autorităților competente pentru societatea necotată pe care statele membre le pot desemna în acest scop.

(2) AFIA comunică:

(a) identitatea AFIA care, fie individual, fie în acord cu alți AFIA, administrează FIA care au obținut controlul;

(b) politica de prevenire și gestionare a conflictelor de interese, în special între AFIA, FIA și societate, inclusiv informații despre măsurile specifice de protecție stabilite pentru a garanta că orice acord între AFIA și/sau FIA și societate se încheie în condiții obiective; și

(c) politica de comunicare internă și externă a societății, în special în ceea ce privește angajații.

(3) În notificarea adresată societății în conformitate cu alineatul (1) litera (a), AFIA solicită consiliului de administrație al societății să le comunice fără întârziere reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși informațiile menționate la alineatul (1). AFIA depune toate eforturile pentru a se asigura că reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajații înșiși sunt informați în mod corespunzător de către consiliul de administrație în conformitate cu prezentul articol.

(4) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv comunică sau se asigură că FIA, sau AFIA care acționează în numele FIA, comunică intențiile FIA cu privire la activitatea viitoare a societății necotate, precum și consecințele probabile asupra locurilor de muncă, inclusiv orice modificare substanțială a condițiilor de angajare:

(a) societății necotate; și

(b) acționarilor societății necotate ale căror identitate și adresă AFIA le cunoaște sau pot fi comunicate de societatea necotată ori prin intermediul unui registru la care AFIA are sau poate obține acces.

În plus, AFIA care administrează FIA în cauză solicită și depune toate eforturile pentru a se asigura că consiliul de administrație al societății necotate comunică informațiile prevăzute la primul paragraf reprezentanților angajaților societății necotate sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși.

(5) Statele membre solicită ca, în cazul în care un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv să comunice autorităților competente din statul său membru de origine și investitorilor FIA în cauză informații privind finanțarea achiziției.

▼B

Articolul 29

Dispoziții speciale privind raportul anual al FIA care exercită controlul asupra unor societăți necotate

(1) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv:

(a) fie să solicite și să depună toate eforturile pentru a se asigura că raportul anual al societății necotate, întocmit în conformitate cu alineatul (2), este transmis de consiliul de administrație al societății tuturor reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși, în termenul prevăzut de legislația națională aplicabilă; fie

(b) pentru fiecare asemenea FIA, să includă în raportul anual menționat la articolul 22 informațiile menționate la alineatul (2) referitoare la societatea necotată în cauză.

(2) Informațiile suplimentare care trebuie incluse în raportul anual al societății sau al FIA, în conformitate cu alineatul (1), cuprind cel puțin o analiză justă a evoluției activității societății care prezintă situația la sfârșitul perioadei vizate de raportul anual. Raportul indică, de asemenea:

(a) orice evenimente importante survenite după sfârșitul exercițiului financiar;

(b) evoluția probabilă a societății; și

(c) în ceea ce privește achizițiile de acțiuni proprii, informațiile prevăzute la articolul 22 alineatul (2) din Directiva 77/91/CEE a Consiliului ([1]).

(3) AFIA care administrează FIA în cauză:

(a) fie solicită și depune toate eforturile pentru a se asigura că consiliul de administrație al societății necotate comunică informațiile menționate la alineatul (1) litera (b) referitoare la societatea în cauză reprezentanților angajaților societății în cauză sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși, în termenul prevăzut la articolul 22 alineatul (1); fie

(b) comunică investitorilor FIA informațiile menționate la alineatul (1) litera (a) în măsura în care sunt deja disponibile, în termenul prevăzut la articolul 22 alineatul (1) și, în orice caz, nu mai târziu de data la care este întocmit raportul anual al societății necotate în conformitate cu legislația națională aplicabilă.

Articolul 30

Dezmembrarea activelor

(1) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate sau a unui emitent în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, în perioada de 24 de luni de la obținerea controlului asupra societății de către FIA, AFIA care administrează FIA respectiv:

([1]) JO L 26, 31.1.1977, p. 1.

▼B

(a) nu este autorizat să faciliteze, să sprijine sau să solicite distribuția, reducerea capitalului, răscumpărarea de acțiuni și/sau achiziționarea de acțiuni proprii de către societatea în cauză în conformitate cu alineatul (2);

(b) în măsura în care AFIA este autorizat să voteze pentru FIA în cadrul adunărilor organelor de conducere ale societății, nu votează în favoarea distribuției, reducerii capitalului, răscumpărării de acțiuni și/sau achiziționării de acțiuni proprii de către societatea în cauză în conformitate cu alineatul (2); și

(c) în orice caz depune toate eforturile să împiedice distribuția, reducerea capitalului, răscumpărarea de acțiuni și/sau achiziționarea de acțiuni proprii de către societatea în cauză în conformitate cu alineatul (2).

(2) Obligațiile impuse AFIA în conformitate cu alineatul (1) vizează următoarele:

(a) orice distribuție către acționari făcută în cazul în care, la data închiderii ultimului exercițiu financiar, valoarea netă a activelor prezentată în conturile anuale ale societății este sau, ca urmare a unei astfel de distribuții, ar deveni mai mică decât valoarea capitalului subscris plus rezervele care nu pot fi distribuite conform legii sau statutului, înțelegându-se că, în cazul în care partea nevărsată a capitalului subscris nu este inclusă în activele prezentate în bilanț, această valoare se deduce din valoarea capitalului subscris;

(b) orice distribuție către acționari al cărei cuantum ar depăși cuantumul profitului de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar plus eventualul profit reportat și sumele retrase din rezervele disponibile în acest scop, minus orice pierderi reportate și sumele înscrise în rezervă conform legii sau statutului;

(c) în măsura în care achizițiile de acțiuni proprii sunt permise, achizițiile realizate de societate, inclusiv acțiunile achiziționate anterior de societate și aflate în posesia ei și acțiunile achiziționate de o persoană care acționează în nume propriu, dar pentru societate, al căror efect ar fi scăderea valorii nete a activelor sub valoarea menționată la litera (a).

(3) În sensul alineatului (2):

(a) termenul „distribuție” menționat la alineatul (2) literele (a) și (b) include, în special, plata dividendelor și a dobânzii aferente acțiunilor;

(b) dispozițiile privind reducerea capitalului nu se aplică unei reduceri a capitalului subscris, scopul acesteia fiind să compenseze pierderile suferite sau să înscrie anumite sume într-o rezervă care nu poate fi distribuită, cu condiția ca, în urma acestei operațiuni, valoarea acestei rezerve să nu depășească 10 % din capitalul subscris redus; și

(c) restricția prevăzută la alineatul (2) litera (c) face obiectul articolului 20 alineatul (1) literele (b)-(h) din Directiva 77/91/CEE.

▼B

CAPITOLUL VI

DREPTURILE AFIA DIN UE DE A DISTRIBUI ȘI DE A ADMINISTRA FIA DIN UE ÎN UNIUNE

Articolul 31

Distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din UE în statul membru de origine al AFIA

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE autorizat poate distribui către investitori profesionali în statul membru de origine al AFIA unități sau acțiuni ale oricărui FIA din UE pe care îl administrează, imediat ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute la prezentul articol.

Atunci când FIA din UE este de tip „feeder”, dreptul de distribuire prevăzut la primul paragraf este supus condiției ca FIA de tip „master” să fie tot un FIA din UE administrat de un AFIA autorizat din UE.

(2) AFIA trimite autorităților competente din statul său membru de origine o notificare referitoare la fiecare FIA din UE ale cărui acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa III.

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare în conformitate cu alineatul (2), autoritățile competente ale statului membru de origine al AFIA informează AFIA dacă poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA identificat în notificarea menționată la alineatul (2). Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA împiedică distribuirea unităților sau acțiunilor FIA doar dacă modul de administrare a FIA de către AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA în statul său membru de origine de la data notificării în acest sens a autorităților competente.

Dacă sunt diferite, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează și autoritățile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA.

(4) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2), AFIA notifică acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării respective în cazul oricăror modificări planificate de AFIA sau imediat după apariția unei modificări neplanificate.

În cazul în care, ca urmare a unei modificări planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente în cauză informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

▼B

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori AFIA nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA.

(5) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza:

(a) forma și conținutul unui model pentru scrisoarea de notificare menționată la alineatul (2); și

(b) forma notificării scrise menționate la alineatul (4).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

Articolul 32

Distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din UE în alte state membre decât statul membru de origine al AFIA

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE autorizat poate distribui către investitorii profesionali din alte state membre decât statul membru de origine al AFIA unități sau acțiuni ale unui FIA din UE pe care îl administrează, imediat ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute la prezentul articol.

Atunci când FIA din UE este de tip „feeder”, dreptul de distribuire prevăzut la primul paragraf este supus condiției ca FIA de tip „master” să fie tot un FIA din UE administrat de un AFIA autorizat din UE.

(2) AFIA trimite autorităților competente din statul său membru de origine o notificare referitoare la fiecare FIA din UE ale cărui acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa IV.

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare menționat la alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA transmit dosarul complet de notificare autorităților competente din statele membre în care se intenționează distribuirea unităților sau acțiunilor FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezenta directivă.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA includ o declarație în acest sens a faptului că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

▼B

(4) La transmiterea dosarului de notificare, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA notifică, fără întârziere, AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statul membru gazdă al AFIA de la data respectivei notificări.

Dacă sunt diferite, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează și autoritățile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statul membru gazdă al AFIA.

(5) Dispozițiile menționate în anexa IV litera (h) intră sub incidența legislației și a măsurilor de supraveghere ale statului membru gazdă al AFIA.

(6) Statele membre se asigură că scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (2) și declarația menționată la alineatul (3) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional.

Statele membre se asigură că transmiterea și completarea pe cale electronică a documentelor menționate la alineatul (3) sunt acceptate de autoritățile lor competente.

(7) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2), AFIA notifică acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după apariția unei modificări neplanificate.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente relevante informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA.

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere, autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(8) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza:

(a) forma și conținutul unui model pentru scrisoarea de notificare menționată la alineatul (2);

(b) forma și conținutul unui model pentru declarația menționată la alineatul (3);

▼B

(c) forma de transmitere menționată la alineatul (3); și

(d) forma notificării scrise menționate la alineatul (7).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(9) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

Articolul 33

▼M2

Condiții pentru administrarea FIA din UE stabilite în alte state membre și pentru furnizarea de servicii în alte state membre

(1) Statele membre se asigură că un AFIA autorizat din UE, direct sau prin înființarea unei sucursale, poate:

(a) să administreze un FIA din UE stabilit într-un alt stat membru, cu condiția ca AFIA să fie autorizat să administreze acel tip de FIA;

(b) să furnizeze în alte state membre serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4) pentru care a fost autorizat.

(2) Un AFIA care intenționează să presteze pentru prima oară activitățile și serviciile menționate la alineatul (1) comunică autorităților competente din statul său membru de origine următoarele informații:

(a) statul membru în care intenționează să administreze niște FIA direct sau prin înființarea unei sucursale și/sau să furnizeze serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4);

(b) un program de activitate care să menționeze în special serviciile pe care intenționează să le presteze și/sau care să identifice FIA pe care intenționează să le administreze.

▼B

(3) În cazul în care AFIA dorește să creeze o sucursală, acesta comunică și următoarele informații, în plus față de informațiile cerute la alineatul (2):

(a) structura organizațională a sucursalei;

(b) adresa din statul membru de origine al FIA de la care pot fi obținute documentele;

(c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

(4) În termen de o lună de la primirea documentației complete în conformitate cu alineatul (2) sau în termen de două luni de la primirea documentației complete în conformitate cu alineatul (3), autoritățile competente din statul membru de origine transmit această documentație completă autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezentă directivă.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA includ o declarație în acest sens a faptului că AFIA în cauză este autorizat de către acestea.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează imediat AFIA cu privire la transmitere.

La primirea notificării de transmitere, AFIA poate începe furnizarea serviciilor respective în statul său membru gazdă.

▼B

(5) Statul membru gazdă al AFIA nu impune AFIA în cauză obligații suplimentare legate de chestiunile care intră sub incidența prezentei directive.

(6) În caz de modificare a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2) și, după caz, cu alineatul (3), AFIA notifică acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după ce a avut loc o modificare neplanificată.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de-al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46.

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere nejustificată, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(7) În vederea asigurării unei armonizări consecvente a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile care trebuie notificate în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatele, modelele și procedurile standard pentru transmiterea informațiilor în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL VII

NORME SPECIFICE REFERITOARE LA ȚĂRILE TERȚE

Articolul 34

Condițiile pentru AFIA din UE care administrează FIA din afara UE ale căror unități sau acțiuni nu sunt distribuite în statele membre

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE autorizat poate administra FIA din afara UE ale căror unități sau acțiuni nu sunt distribuite în Uniune cu următoarele condiții:

▼B

(a) AFIA respectă toate cerințele prezentei directive, cu excepția articolelor 21 și 22 în privința FIA în cauză; și

(b) există mecanisme adecvate de cooperare între autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA și autoritățile de supraveghere din țara terță în care FIA din afara UE este stabilit pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să permită autorităților competente din statul membru de origine al AFIA să își îndeplinească atribuțiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menționate la alineatul (1) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu țările terțe.

(3) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează ghiduri pentru stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menționate la alineatul (1).

Articolul 35

Condiții pentru distribuirea în Uniune, pe baza unui pașaport, a unităților sau acțiunilor unui FIA din afara UE administrat de un AFIA din UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE autorizat poate distribui către investitori profesionali din Uniune unitățile sau acțiunile FIA din afara UE pe care le administrează și ale FIA din UE de tip „feeder” care nu respectă cerințele menționate la articolul 31 alineatul (1) al doilea paragraf imediat ce sunt îndeplinite condițiile stabilite la prezentul articol.

(2) AFIA respectă toate cerințele stabilite în prezenta directivă, cu excepția capitolului VI. În plus, se aplică următoarele condiții:

(a) este necesară existența unor acorduri adecvate de cooperare între autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații, având în vedere articolul 50 alineatul (4), care să permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă;

(b) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este inclusă în categoria de țări și teritorii necooperante de către GAFI;

(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de origine al AFIA autorizat și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale.

▼B

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării dispozițiilor de la primul paragraf literele (a) și (b) de către autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din afara UE în statul său membru de origine, AFIA respectiv trimite o notificare autorităților competente din statul său membru de origine în legătură cu fiecare dintre FIA din afara UE ale căror acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa III.

(4) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete în temeiul alineatului (3), autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează AFIA dacă poate începe distribuirea pe teritoriul acestuia a acțiunilor sau unităților FIA identificat în notificarea menționată la alineatul (3). Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA împiedică distribuirea acțiunilor sau unităților FIA respectiv doar dacă modul de administrare a FIA de către AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu va respecta sau nu respectă prezenta directivă. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe comercializarea acțiunilor sau unităților FIA în statul său membru de origine de la data notificării de către autoritățile competente în acest sens.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statul membru de origine al AFIA.

(5) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui/unor FIA din afara UE într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, AFIA respectiv trimite o notificare autorităților competente din statul membru de origine în legătură cu fiecare FIA din afara UE ale căror acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa IV.

(6) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare menționat la alineatul (5), autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA transmit dosarul complet de notificare autorităților competente din statul membru în care se intenționează distribuirea unităților sau acțiunilor FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezenta directivă.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA includ o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(7) La transmiterea dosarului de notificare, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA în statele membre gazdă relevante ale AFIA de la data respectivei notificări din partea autorităților competente.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

▼B

(8) Dispozițiile menționate în anexa IV litera (h) intră sub incidența legislației și a măsurilor de supraveghere ale statelor membre gazdă ale AFIA.

(9) Statele membre se asigură că scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (5) și declarația menționată la alineatul (6) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional.

Statele membre se asigură că transmiterea și completarea pe cale electronică a documentelor menționate la alineatul (6) sunt acceptate de autoritățile lor competente.

(10) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (3) sau alineatul (5), AFIA anunță acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de origine cu cel puțin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după apariția unei modificări neplanificate.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de-al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA.

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere, AVMP în măsura în care modificările privesc încetarea distribuirii unităților sau acțiunilor anumitor FIA sau distribuirea unităților sau acțiunilor unor FIA suplimentare și, după caz, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(11) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menționate la alineatul (2) litera (a) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu țările terțe.

(12) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP poate elabora ghiduri pentru stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menționate la alineatul (2) litera (a).

(13) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conținutul minim al acordurilor de cooperare menționate la alineatul (2) litera (a) pentru a se asigura că autoritățile competente din statul membru de origine și autoritățile competente din statul membru gazdă primesc informații suficiente pentru a-și putea exercita competențele de supraveghere și de investigare în temeiul prezentei directive.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

(14) În vederea asigurării armonizării consecvente a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili procedurile de coordonare și de schimb de informații între autoritățile competente din statul membru de origine și autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(15) În cazul în care o autoritate competentă refuză o cerere de schimb de informații în conformitate cu standardele tehnice menționate la alineatul (14), autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(16) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza:

(a) forma și conținutul unui model pentru scrisoarea de notificare menționată la alineatul (3);

(b) forma și conținutul unui model pentru scrisoarea de notificare menționată la alineatul (5);

(c) forma și conținutul unui model pentru declarația menționată la alineatul (6);

(d) forma de transmitere menționată la alineatul (6);

(e) forma notificării scrise menționate la alineatul (10).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(17) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

Articolul 36

Condiții pentru distribuirea în statele membre, fără pașaport, a unităților sau acțiunilor unui FIA din afara UE administrat de un AFIA din UE

(1) Fără a aduce atingere articolului 35, statele membre pot permite unui AFIA din UE autorizat să distribuie către investitori profesionali, exclusiv pe teritoriul lor, unități sau acțiuni ale FIA din afara UE pe care le administrează și ale FIA de tip „feeder” care nu respectă cerințele prevăzute la articolul 31 alineatul (1) al doilea paragraf, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) AFIA respectă toate cerințele stabilite în prezenta directivă, cu excepția articolului 21. AFIA în cauză se asigură totuși că sunt desemnate una sau mai multe entități pentru a efectua sarcinile prevăzute la articolul 21 alineatele (7), (8) și (9). AFIA nu îndeplinește funcțiile menționate. AFIA furnizează autorităților sale de supraveghere informații privind identitatea entităților responsabile de efectuarea sarcinilor prevăzute la articolul 21 alineatele (7), (8) și (9);

▼B

(b) există acorduri adecvate de cooperare în scopul supravegherii riscului sistemic și în conformitate cu standardele internaționale, între autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE, pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să permită autorităților competente din statul membru de origine al AFIA să își îndeplinească atribuțiile care le revin în temeiul prezentei directive;

(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este inclusă în categoria de țări și teritorii necooperante de către GAFI.

(2) Statele membre pot impune AFIA norme mai stricte în ceea ce privește distribuirea pe teritoriul lor a unităților sau acțiunilor FIA din afara UE către investitori profesionali în sensul prezentului articol.

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menționate la alineatul (1) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu țările terțe.

(4) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează ghiduri pentru stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menționate la alineatul (1).

Articolul 37

Autorizarea AFIA din afara UE care intenționează să administreze FIA din UE și/sau să distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA pe care le administrează în Uniune, în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40

(1) Statele membre solicită AFIA din afara UE care intenționează să administreze FIA din UE și/sau să le distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA pe care le administrează în Uniune în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40 să obțină o autorizare prealabilă din partea autorităților competente din statul lor membru de referință în conformitate cu prezentul articol.

(2) Un AFIA din afara UE, care intenționează să obțină autorizația prealabilă astfel cum este prevăzut la alineatul (1), respectă prezenta directivă, cu excepția capitolului VI. În cazul și în măsura în care respectarea unei dispoziții din prezenta directivă este incompatibilă cu legislația aplicabilă AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite în Uniune, AFIA nu este ținută să respecte respectiva dispoziție din prezenta directivă dacă poate demonstra că:

(a) este imposibil să combine respectarea respectivei dispoziții și respectarea unei dispoziții obligatorii din legislația aplicabilă AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite în Uniune;

(b) legislația aplicabilă AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE prevede o normă echivalentă care are același obiectiv de reglementare și oferă același nivel de protecție pentru investitorii FIA în cauză; și

(c) AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE respectă norma echivalentă menționată la litera (b).

▼B

(3) Un AFIA din afara UE care intenționează să obțină autorizația prealabilă menționată la alineatul (1) dispune de un reprezentant legal stabilit în statul său membru de referință. Reprezentantul legal este punctul de contact al AFIA în Uniune și orice corespondență oficială dintre autoritățile competente și AFIA și dintre investitorii din UE ai respectivului fond și AFIA în conformitate cu prezenta directivă se efectuează prin intermediul acestui reprezentant legal. Reprezentantul legal îndeplinește împreună cu AFIA funcția de asigurare a conformității în ceea ce privește activitățile de administrare și de distribuire desfășurate de AFIA în temeiul prezentei directive.

(4) Statul membru de referință al AFIA din afara UE se stabilește după cum urmează:

(a) dacă AFIA din afara UE intenționează să administreze numai un singur FIA din UE sau mai multe astfel de fonduri din UE stabilite în același stat membru și nu intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale FIA în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40 în Uniune, atunci statul membru de origine al acestui fond sau al acestor fonduri este considerat statul membru de referință, iar autoritățile competente din acest stat membru sunt autoritățile competente pentru procedura de autorizare și pentru supravegherea AFIA;

(b) dacă AFIA din afara UE intenționează să administreze mai multe FIA din UE stabilite în state membre diferite și nu intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40 în Uniune, atunci statul membru de referință este:

(i) fie statul membru în care este stabilită cea mai mare parte a fondului; fie

(ii) statul membru în care este administrată cea mai mare parte a activelor;

(c) dacă AFIA din afara UE intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui singur FIA din UE într-un singur stat membru al Uniunii Europene, atunci statul membru de referință se stabilește după cum urmează:

(i) statul membru de origine al fondului sau statul membru în care AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale fondului, în cazul în care fondul este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

(ii) statul membru în care AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale fondului, în cazul în care fondul nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

(d) dacă AFIA din afara UE intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui singur FIA din afara UE într-un singur stat membru, atunci statul membru de referință este acel stat membru;

(e) dacă AFIA din afara UE intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui singur FIA din UE, dar în state membre diferite, atunci statul membru de referință se stabilește după cum urmează:

(i) statul membru de origine al fondului sau unul dintre statele membre în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă, în cazul în care fondul este autorizat sau înregistrat într-un stat membru; sau

(ii) unul dintre statele membre în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă, în cazul în care fondul nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

(f) dacă AFIA din afara UE intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui singur FIA din afara UE, dar în state membre diferite, atunci statul membru de referință este unul dintre acele state membre;

▼B

(g) dacă AFIA din afara UE intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale mai multor FIA din UE în Uniunea Europeană, atunci statul membru de referință se stabilește după cum urmează:

(i) statul membru de origine al acestor fonduri sau statul membru în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă pentru cea mai mare parte a acestor fonduri, în măsura în care fondurile respective sunt toate înregistrate sau autorizate în același stat membru;

(ii) statul membru în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă pentru cea mai mare parte a acestor fonduri, în măsura în care nu toate fondurile respective sunt înregistrate sau autorizate în același stat membru;

(h) dacă AFIA din afara UE intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale mai multor FIA din UE și din afara UE ori ale mai multor astfel de fonduri din afara UE în Uniune, atunci statul membru de referință este statul membru în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă pentru cea mai mare parte a fondurilor respective.

În conformitate cu criteriile stabilite la primul paragraf litera (b), litera (c) punctul (i), litera (e), litera (f) și litera (g) punctul (i), este posibilă existența a mai mult de un singur stat membru de referință. Într-un astfel de caz, statele membre solicită ca AFIA din afara UE care intenționează să administreze FIA din UE fără a distribui unități sau acțiuni ale acestor fonduri și/sau să distribuie acțiuni sau unități ale FIA pe care le administrează în Uniune în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40, să depună o cerere pe lângă autoritățile competente din toate statele membre care pot fi state membre de referință în conformitate cu criteriile stabilite la literele respective pentru a se stabili statul membru de referință din rândul lor. Autoritățile competente respective decid împreună statul membru de referință pentru AFIA din afara UE în termen de o lună de la primirea unei cereri în acest sens. Autoritățile competente din statul membru care este desemnat stat membru de referință informează fără întârziere AFIA din afara UE în legătură cu această desemnare. Dacă AFIA din afara UE nu este informat corespunzător cu privire la decizia autorităților competente relevante în termen de șapte zile de la luarea deciziei sau dacă autoritățile competente relevante nu au luat o decizie în termen de o lună, AFIA din afara UE își poate alege statul membru de referință pe baza criteriilor stabilite în prezentul alineat.

AFIA este capabil să își dovedească intenția de a desfășura o distribuire efectivă într-un anumit stat membru prin prezentarea strategiei sale de marketing în fața autorităților competente din statul membru indicat de acesta.

(5) Statele membre solicită AFIA din afara UE care intenționează să administreze FIA din UE fără a distribui unități sau acțiuni ale acestora și/sau să distribuie, în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40, unități sau acțiuni ale FIA pe care le administrează în Uniunea Europeană să depună o cerere de autorizare pe lângă statul său membru de referință.

După primirea cererii de autorizare, autoritățile competente evaluează dacă modul în care AFIA și-a stabilit statul membru de referință respectă criteriile stabilite la alineatul (4). În cazul în care autoritățile competente constată nerespectarea acestor criterii, acestea refuză cererea de autorizare a AFIA din afara UE și explică motivele refuzului. În cazul în care autoritățile competente constată respectarea criteriilor de la alineatul (4), acestea informează în acest sens AEVMP și solicită AEVMP să emită un aviz cu privire la evaluarea efectuată de ele. În notificarea adresată AEVMP, autoritățile competente includ justificarea prezentată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind statul membru de referință și prezintă informații referitoare la strategia de marketing a AFIA.

▼B

În termen de o lună de la primirea notificării menționate la al doilea paragraf, AEVMP emite un aviz către autoritățile competente relevante cu privire la evaluarea realizată de acestea în ceea ce privește stabilirea statului membru de referință în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatul (4). AEVMP poate emite un aviz negativ numai în cazul în care consideră că nu au fost respectate criteriile prevăzute la alineatul (4).

Termenul menționat la articolul 8 alineatul (5) se suspendă pe perioada evaluării deliberării AEVMP în conformitate cu prezentul alineat.

Dacă autoritățile competente propun acordarea autorizației în pofida avizului negativ al AEVMP menționat la al treilea paragraf, acestea informează AEVMP în acest sens și își explică motivele. AEVMP dă publicității faptul că autoritățile competente nu respectă sau intenționează să nu respecte avizul emis de ea. De asemenea, AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritățile competente cu privire la nerespectarea avizului respectiv. Autoritățile competente primesc o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă autoritățile competente propun acordarea autorizației în pofida avizului negativ al AEVMP menționat la al treilea paragraf, iar AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale FIA pe care îl administrează în alte state membre decât statul membru de referință, atunci autoritățile competente din statul membru de referință informează în acest sens și autoritățile competente din statele membre vizate și își explică motivele. După caz, autoritățile competente din statul membru de referință informează și autoritățile competente din statele membre de origine ale FIA administrate de AFIA cu privire la decizia lor și își explică motivele.

(6) În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru nu este de acord cu stabilirea unui anumit stat membru de referință de către AFIA, atunci autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (8), autorizația nu poate fi eliberată dacă nu sunt îndeplinite următoarele condiții suplimentare:

(a) statul membru de referință este indicat de AFIA în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (4), decizia AFIA este justificată prin prezentarea strategiei sale de marketing, iar autoritățile competente relevante au aplicat procedura stabilită la alineatul (5);

(b) AFIA a numit un reprezentant legal stabilit în statul membru de referință;

(c) reprezentantul legal, împreună cu AFIA, este persoana de contact a AFIA din afara UE pentru investitorii FIA în cauză, pentru AEVMP și pentru autoritățile competente în ceea ce privește activitățile pentru care AFIA deține o autorizație în Uniune și dispune de instrumentele necesare pentru a îndeplini funcția de asigurare a conformității în temeiul prezentei directive;

(d) există acorduri adecvate de cooperare între autoritățile competente din statul membru de referință, autoritățile competente ale statului membru de origine al FIA din UE în cauză și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să le permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin conform prezentei directive;

▼B

(e) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE nu este inclusă în categoria de țări și teritorii necooperante de către GAFI;

(f) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de referință, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale;

(g) exercitarea efectivă de către autoritățile competente a funcțiilor lor de supraveghere în temeiul prezentei directive nu este obstrucționată de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale unei țări terțe care se aplică AFIA și nici de limitări ale competențelor de supraveghere și de investigare ale autorităților de supraveghere din țările terțe.

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării condițiilor stabilite la literele (a)-(e) și (g) ale prezentului alineat de către autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA, atunci autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul în care o autoritate competentă pentru un FIA din UE nu încheie acordurile de cooperare necesare prevăzute la primul paragraf litera (d) într-un termen rezonabil, autoritățile competente din statul membru de referință pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) Autorizarea se acordă în conformitate cu dispozițiile capitolului II, care se aplică *mutatis mutandis*, înțelegându-se că:

(a) informațiile menționate la articolul 7 alineatul (2) sunt completate cu:

(i) o justificare elaborată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind stabilirea statului membru de referință în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (4) însoțită de informații privind strategia sa de marketing;

(ii) o listă a dispozițiilor din prezenta directivă pe care AFIA nu le poate respecta, întrucât, în conformitate cu alineatul (2), respectarea de către AFIA a acestor dispoziții este incompatibilă cu respectarea unei dispoziții a legislației aplicabile AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite în Uniune;

(iii) dovezi scrise bazate pe standardele tehnice de reglementare elaborate de AEVMP potrivit cărora legislația relevantă a țării terțe prevede o normă care este echivalentă cu dispozițiile a căror respectare este imposibilă, care are același obiectiv de reglementare și oferă același nivel de protecție pentru investitorii fondului în cauză și AFIA respectă norma echivalentă în cauză; aceste dovezi scrise sunt însoțite de un aviz juridic cu privire la existența dispoziției obligatorii incompatibile relevante în legislația țării terțe și includ o descriere a obiectivului de reglementare urmărit și a naturii protecției oferite investitorilor; și

▼B

(iv) numele reprezentatului legal al AFIA și locul unde este stabilit;

(b) informațiile menționate la articolul 7 alineatul (3) pot fi limitate la FIA din UE pe care AFIA intenționează să le administreze și la acele fonduri administrate de AFIA ale căror unități sau acțiuni AFIA intenționează să le distribuie în Uniune pe baza unui pașaport;

(c) articolul 8 alineatul (1) litera (a) nu aduce atingere dispozițiilor de la prezentul articol alineatul (2);

(d) articolul 8 alineatul (1) litera (e) nu se aplică;

(e) articolul 8 alineatul (5) al doilea paragraf se citește cu includerea unei trimiteri la „informațiile menționate la articolul 37 alineatul (8) litera (a)”.

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu autorizația eliberată de autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA, atunci autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(9) În cazul în care autoritățile competente din statul membru de referință consideră că AFIA se poate baza pe alineatul (2) pentru a obține o derogare de la respectarea anumitor dispoziții ale prezentei directive, atunci acestea notifică fără întârziere AEVMP în acest sens. Autoritățile respective documentează această evaluare cu informațiile furnizate de AFIA în conformitate cu alineatul (8) litera (a) punctele (ii) și (iii).

În termen de o lună de la primirea notificării menționate la primul paragraf, AEVMP emite un aviz către autoritățile competente cu privire la cererea de derogare de la respectarea dispozițiilor directivei bazată pe incompatibilitatea în conformitate cu alineatul (2). Avizul se poate referi în special la îndeplinirea condițiilor pentru acordarea unei astfel de derogări, pe baza informațiilor furnizate de AFIA în conformitate cu alineatul (8) litera (a) punctele (ii) și (iii) și a standardelor tehnice de reglementare privind echivalența. AEVMP depune eforturi pentru a crea o cultură europeană comună a supravegherii și practici de supraveghere consecvente, precum și pentru a asigura abordări consecvente la nivelul autorităților competente în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor prezentului alineat.

Termenul menționat la articolul 8 alineatul (5) se suspendă pe perioada evaluării realizate de AEVMP în conformitate cu prezentul alineat.

Dacă autoritățile competente din statul membru de referință propun acordarea autorizației în pofida avizului negativ al AEVMP menționat la al doilea paragraf, acestea informează AEVMP în acest sens și își explică motivele. AEVMP dă publicității faptul că autoritățile competente nu respectă sau intenționează să nu respecte avizul emis de ea. De asemenea, AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritățile competente cu privire la nerespectarea avizului respectiv. Autoritățile competente în cauză primesc o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă autoritățile competente propun acordarea autorizației în pofida avizului negativ al AEVMP menționat la al doilea paragraf, iar AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale FIA pe care le administrează în statele membre, altele decât statul membru de referință, atunci autoritățile competente din statul membru de referință informează în acest sens și autoritățile competente din statele membre vizate și își explică motivele.

▼B

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării dispozițiilor prezentului alineat de către autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA, atunci autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(10) Autoritățile competente din statul membru de referință informează fără întârziere AEVMP cu privire la procesul de autorizare inițială, la orice modificări ale autorizației AFIA și la orice retragere a autorizației.

Autoritățile competente informează AEVMP cu privire la cererile de autorizare pe care le-au respins, oferind informații referitoare la AFIA care au solicitat o autorizație și la motivele acestor respingeri. AEVMP păstrează un registru central cu aceste date, care este pus la dispoziția autorităților competente, la cerere. Autoritățile competente tratează aceste informații ca fiind confidențiale.

(11) Stabilirea statului membru de referință nu este afectată de activitatea economică ulterioară a AFIA în Uniune. Totuși, în cazul în care AFIA își schimbă strategia de marketing în următorii doi ani după autorizarea sa inițială și dacă această schimbare ar fi afectat stabilirea statului membru de referință în cazul în care strategia modificată ar fi fost strategia inițială, atunci AFIA informează autoritățile competente din statul membru de referință inițial cu privire la această schimbare înainte să își implementeze strategia și indică noul stat membru de referință în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (4) și pe baza noii strategii. AFIA își justifică evaluarea prezentându-și noua strategie de marketing statelor membre de referință inițiale. În același timp, AFIA furnizează informații cu privire la reprezentantul său legal, inclusiv numele și locul în care este stabilit. Reprezentantul legal este stabilit în noul stat membru de referință.

Statul membru de referință inițial evaluează dacă stabilirea realizată de AFIA în conformitate cu primul paragraf este corectă și notifică AEVMP cu privire la această evaluare. AEVMP emite un aviz cu privire la evaluarea realizată de autoritățile competente. În notificarea adresată AEVMP, autoritățile competente includ justificarea prezentată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind statul membru de referință și prezintă informații referitoare la noua strategie de marketing a AFIA.

În termen de o lună de la primirea notificării menționate la al doilea paragraf, AEVMP emite un aviz către autoritățile competente relevante cu privire la evaluarea realizată de acestea. AEVMP emite un aviz negativ numai în cazul în care consideră că nu au fost respectate criteriile prevăzute la alineatul (4).

După primirea avizului AEVMP în conformitate cu paragraful al treilea, autoritățile competente din statul membru de referință inițial informează AFIA din afara UE, reprezentantul legal al acestuia și AEVMP cu privire la decizia lor.

În cazul în care autoritățile competente din statul membru de referință inițial sunt de acord cu evaluarea realizată de AFIA, atunci acestea informează și autoritățile competente din noul stat membru de referință cu privire la schimbare. Statul membru de referință inițial transferă, fără întârziere, o copie a autorizației și a dosarului de supraveghere al AFIA către noul stat membru de referință. De la data transmiterii autorizației și a dosarului de supraveghere, autoritățile competente din noul stat membru de referință devin competente să autorizeze și supravegheze AFIA.

▼B

În cazul în care evaluarea finală a autorităților competente este contrară avizului AEVMP menționat la al treilea paragraf:

(a) acestea informează AEVMP în acest sens și își explică motivele. AEVMP dă publicității faptul că autoritățile competente nu respectă sau intenționează să nu respecte avizul emis de ea. De asemenea, AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritățile competente cu privire la nerespectarea avizului respectiv. Autoritățile competente în cauză primesc o notificare prealabilă cu privire la această publicare;

(b) în cazul în care AFIA distribuie unități sau acțiuni ale FIA pe care le administrează în alte state membre decât statul membru de referință inițial, atunci autoritățile competente din statul membru de referință inițial informează în acest sens și autoritățile competente din statele membre vizate și explică motivele. După caz, autoritățile competente din statul membru de referință informează și autoritățile competente din statele membre de origine ale FIA administrate de AFIA cu privire la decizia lor și explică motivele.

(12) În cazul în care din evoluția activității economice curente a AFIA în Uniune pe parcursul a doi ani de la autorizare reiese că strategia de marketing, astfel cum a fost prezentată de AFIA la momentul autorizării, nu a fost respectată, reiese că AFIA a făcut declarații false în legătură cu strategia sau AFIA nu a respectat alineatul (11) în momentul în care și-a schimbat strategia de marketing, atunci autoritățile competente din statul membru de referință inițial solicită AFIA să indice statul membru de referință corect pe baza strategiei de marketing pe care o aplică efectiv. Procedura prevăzută la alineatul (11) se aplică *mutatis mutandis*. Dacă AFIA nu se conformează cererii autorităților competente, acestea retrag autorizația AFIA.

În cazul în care AFIA își schimbă strategia de marketing după perioada menționată la alineatul (11) și intenționează să își schimbe statul membru de referință pe baza noii sale strategii de marketing, AFIA poate depune o cerere de schimbare a statului membru de referință pe lângă autoritățile competente din statul membru de referință inițial. Procedura menționată la alineatul (11) se aplică *mutatis mutandis*.

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru nu este de acord cu evaluarea referitoare la stabilirea unui anumit stat membru de referință în temeiul alineatului (11) sau în temeiul prezentului alineat, atunci autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(13) Orice litigiu apărut între AFIA și autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA se soluționează în conformitate cu legislația statului membru de referință și intră în jurisdicția acestuia.

Orice litigiu apărut între AFIA sau FIA și investitorii din UE ai FIA respectiv se soluționează în conformitate cu legislația unui stat membru și intră în jurisdicția acestuia.

(14) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în vederea stabilirii procedurii care trebuie urmată de posibilele state membre de referință pentru a determina un stat membru de referință din rândul lor, în conformitate cu alineatul (4) al doilea paragraf. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (2).

▼B

(15) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menționate la alineatul (7) litera (d) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu țările terțe.

(16) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP poate elabora ghiduri pentru stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menționate la alineatul (7) litera (d).

(17) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conținutul minim al acordurilor de cooperare menționate la alineatul (7) litera (d) pentru a se asigura că autoritățile competente din statul membru de referință și autoritățile competente din statele membre gazdă primesc informații suficiente pentru a-și putea exercita competențele de supraveghere și de investigare în temeiul prezentei directive.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(18) În vederea asigurării armonizării consecvente a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili procedurile de coordonare și de schimb de informații între autoritățile competente din statul membru de referință și autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(19) În cazul în care o autoritate competentă refuză o cerere de schimb de informații în conformitate cu standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (17), autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(20) În conformitate cu articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP promovează un schimb bilateral și multilateral eficace de informații între autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA din afara UE și autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în cauză, cu respectarea deplină a confidențialității aplicabile și a dispozițiilor privind protecția datelor prevăzute în legislația relevantă a Uniunii.

(21) În conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP asigură un rol de coordonare generală între autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA din afara UE și autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în cauză. În special, AEVMP poate:

(a) facilita schimbul de informații între autoritățile competente în cauză;

(b) stabili sfera informațiilor pe care autoritatea competentă din statul membru de referință trebuie să le comunice autorităților competente din statele membre gazdă în cauză;

▼B

(c) lua toate măsurile necesare în cazul unor evoluții care pot pune în pericol funcționarea piețelor financiare, cu scopul de a facilita coordonarea acțiunilor întreprinse de autoritatea competentă din statul membru de referință și autoritățile competente din statele membre gazdă în ceea ce privește AFIA din afara UE.

(22) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili forma și conținutul cererii menționate la alineatul (12) paragraful al doilea.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(23) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la următoarele:

(a) modul în care AFIA trebuie să se conformeze cerințelor stabilite prin prezenta directivă, ținând seama de faptul că AFIA este stabilit într-o țară terță și, în special, modul de prezentare a informațiilor solicitate la articolele 22-24;

(b) condițiile în temeiul cărora se poate considera că legislația aplicabilă unui AFIA din afara UE sau unui FIA din afara UE prevede o normă echivalentă care are același obiectiv de reglementare și oferă același nivel de protecție pentru investitorii relevanți.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 38

Evaluarea („peer review”) a autorizării și a supravegherii AFIA din afara UE

(1) În fiecare an, AEVMP realizează evaluări („peer reviews”) ale activităților de supraveghere desfășurate de autoritățile competente în legătură cu autorizarea și supravegherea AFIA din afara UE în aplicarea articolelor 37, 39, 40 și 41, pentru a asigura un nivel mai ridicat de consecvență a rezultatelor supravegherii, în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) Până la 22 iulie 2013 AEVMP elaborează metode care să permită evaluarea obiectivă și compararea autorităților ale căror activități sunt examinate.

(3) Evaluarea („peer review”) include în special o evaluare:

(a) a gradului de convergență a practicilor de supraveghere obținut în activitățile de autorizare și de supraveghere a AFIA din afara UE;

(b) a măsurii în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele stabilite prin prezenta directivă;

(c) a eficacității și a gradului de convergență obținute în ceea ce privește executarea prezentei directive, a normelor sale de punere în aplicare și a standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare elaborate de AEVMP în temeiul prezentei directive, inclusiv măsurile și sancțiunile administrative impuse AFIA din afara UE în cazul în care aceștia nu s-au conformat prezentei directive.

▼B

(4) Pe baza concluziilor evaluării („peer review”), AEVMP poate emite ghiduri și recomandări în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în vederea stabilirii unor practici consecvente, eficiente și eficace de supraveghere a AFIA din afara UE.

(5) Autoritățile competente depun toate eforturile necesare pentru a respecta aceste orientări și recomandări.

(6) În termen de două luni de la emiterea unei orientări sau recomandări, fiecare autoritate competentă confirmă dacă respectă sau intenționează să respecte ghidul sau recomandarea în cauză. În cazul în care o autoritate competentă nu respectă sau nu intenționează să respecte ghidul sau recomandarea în cauză, aceasta informează AEVMP, prezentându-și motivele.

(7) AEVMP dă publicității faptul că o autoritate competentă nu respectă sau nu intenționează să respecte ghidul sau recomandarea în cauză. AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritatea competentă cu privire la nerespectarea ghidului sau a recomandării respective. Autoritatea competentă primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

(8) În raportul menționat la articolul 43 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la ghidurile și recomandările emise în temeiul prezentului articol, menționând autoritățile competente care nu le-au respectat și explicând modalitatea prin care AEVMP intenționează să se asigure că autoritățile competente respective vor respecta recomandările și ghidurile sale în viitor.

(9) Comisia ține seama în mod corespunzător de aceste rapoarte în examinarea directivei în conformitate cu articolul 69 și în orice evaluare pe care o realizează ulterior.

(10) AEVMP face publice cele mai bune practici care pot fi identificate pe baza acestor evaluări („peer reviews”). În plus, toate celelalte rezultate ale evaluărilor („peer reviews”) pot fi făcute publice sub rezerva acordului autorității competente care face obiectul evaluării („peer review”).

Articolul 39

Condiții pentru distribuirea în Uniune, pe baza unui pașaport, a unităților sau acțiunilor unui FIA din UE administrat de un AFIA din afara UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din afara UE autorizat în mod corespunzător poate distribui unitățile sau acțiunile unui FIA din UE pe care îl administrează către investitori profesionali din Uniune, pe baza unui pașaport, de îndată ce sunt îndeplinite condițiile stabilite la prezentul articol.

(2) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din UE în statul său membru de referință, AFIA respectiv trimite o notificare autorităților competente din statul său membru de referință în legătură cu fiecare FIA din UE ale cărui acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa III.

▼B

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete în temeiul alineatului (2), autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA informează AFIA dacă poate începe distribuirea pe teritoriul acestuia a acțiunilor sau unităților fondului identificat în notificarea menționată la alineatul (2). Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA pot împiedica distribuirea unităților sau acțiunilor fondului respectiv doar dacă modul de administrare a fondului de către AFIA nu este sau nu va fi conform cu prezenta directivă ori dacă AFIA în general nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statul său membru de referință de la data notificării în acest sens efectuate de către autoritățile competente.

Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA informează și AEVMP și autoritățile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statul membru de referință al AFIA.

(4) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din UE în alte state membre decât statul său membru de referință, AFIA respectiv trimite o notificare autorităților competente din statul său membru de referință în legătură cu fiecare FIA din UE ale cărui acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa IV.

(5) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare menționat la alineatul (4), autoritățile competente din statul membru de referință transmit dosarul complet de notificare autorităților competente din statele membre unde se intenționează distribuirea unităților sau acțiunilor FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a fondului de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezenta directivă.

Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA includ o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(6) La transmiterea dosarului de notificare, autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA în statele membre gazdă relevante ale AFIA de la data respectivei notificări.

Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA informează și AEVMP și autoritățile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(7) Dispozițiile menționate în anexa IV litera (h) intră sub incidența legislației și a supravegherii statelor membre gazdă ale AFIA.

(8) Statele membre se asigură că scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (4) și declarația menționată la alineatul (5) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional.

Statele membre se asigură că transmiterea și completarea pe cale electronică a documentelor menționate la alineatul (6) sunt acceptate de autoritățile lor competente.

▼B

(9) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2) și/sau cu alineatul (4), AFIA notifică acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de referință, cu cel puțin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după apariția unei modificări neplanificate.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori AFIA nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA.

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere, AEVMP în măsura în care modificările privesc încetarea distribuirii unităților sau acțiunilor anumitor FIA sau distribuirea unităților sau acțiunilor unor FIA suplimentare și, după caz, autoritățile competente din statele membre gazdă în legătură cu respectivele modificări.

(10) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili:

(a) forma și conținutul unui model pentru scrisoarea de notificare menționată la alineatele (2) și (4);

(b) forma și conținutul unui model pentru declarația menționată la alineatul (5);

(c) forma de transmitere menționată la alineatul (5); și

(d) forma notificării scrise menționate la alineatul (9).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(11) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

Articolul 40

Condiții pentru distribuirea în Uniunea Europeană, pe baza unui pașaport, a unităților sau acțiunilor unui FIA din afara UE administrat de un AFIA din afara UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din afara UE autorizat în mod corespunzător poate distribui unitățile sau acțiunile unui FIA din afara UE pe care îl administrează către investitori profesionali din Uniunea Europeană, pe baza unui pașaport, de îndată ce sunt îndeplinite condițiile stabilite la prezentul articol.

▼B

(2) În completarea cerințelor prezentei directive privind AFIA din UE, în cazul AFIA din afara UE trebuie îndeplinite următoarele condiții:

(a) există acorduri adecvate de cooperare între autoritățile competente din statul membru de referință și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să le permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin în conformitate cu prezenta directive;

(b) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este inclusă în categoria de țări și teritorii necooperante de către GAFI;

(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de referință și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv orice acorduri fiscale multilaterale.

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării dispozițiilor de la primul paragraf literele (a) și (b) de către autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA, atunci autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) AFIA trimite autorităților competente din statul său membru de referință o notificare referitoare la fiecare FIA din afara UE ale cărui unități sau acțiuni intenționează să le distribuie în statul său membru de referință.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa III.

(4) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete în temeiul alineatului (3), autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA informează AFIA dacă poate începe distribuirea pe teritoriul acestuia a acțiunilor sau unităților fondului identificat în notificarea menționată la alineatul (3). Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA pot împiedica distribuirea unităților sau acțiunilor fondului respectiv doar dacă modul de administrare a fondului de către AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statul său membru de referință de la data notificării în acest sens de către autoritățile competente.

Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statul membru de referință al AFIA.

(5) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie acțiuni sau unități ale unui FIA din afara UE și în alte state membre decât statul său membru de referință, AFIA respectiv trimite o notificare autorităților competente din statul său membru de referință în legătură cu fiecare FIA din afara UE ale cărui acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa IV.

▼B

(6) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare menționat la alineatul (5), autoritățile competente din statul membru de referință transmit dosarul complet de notificare autorităților competente din statele membre unde se intenționează distribuirea unităților sau acțiunilor FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a fondului de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă, în general, AFIA respectă prezenta directivă.

Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA includ o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(7) La transmiterea dosarului de notificare, autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA în statele membre gazdă relevante ale AFIA de la data respectivei notificări.

Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(8) Dispozițiile menționate în anexa IV litera (h) intră sub incidența legislației și a supravegherii statelor membre gazdă ale AFIA dacă acestea sunt diferite de statul membru de referință.

(9) Statele membre se asigură că scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (5) și declarația menționată la alineatul (6) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional.

Statele membre se asigură că transmiterea și completarea pe cale electronică a documentelor menționate la alineatul (6) sunt acceptate de autoritățile lor competente.

(10) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (3) sau cu alineatul (5), AFIA notifică acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de referință, cu cel puțin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după o modificare neplanificată.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori AFIA nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA.

▼B

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere, AEVMP în măsura în care modificările privesc încetarea distribuirii unităților sau acțiunilor anumitor FIA sau distribuirea unităților sau acțiunilor unor FIA suplimentare și, după caz, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(11) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menționate la alineatul (2) litera (a) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu țările terțe.

(12) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP poate elabora ghiduri pentru stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menționate la alineatul (2) litera (a).

(13) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conținutul minim al acordurilor de cooperare menționate la alineatul (2) litera (a) pentru a se asigura că autoritățile competente din statul membru de referință și autoritățile competente din statele membre gazdă primesc informații suficiente pentru a-și putea exercita competențele de supraveghere și de investigare în temeiul prezentei directive.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(14) În vederea asigurării armonizării consecvente a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili procedurile de coordonare și de schimb de informații între autoritățile competente din statul membru de referință și autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(15) În cazul în care o autoritate competentă refuză o cerere de schimb de informații în conformitate cu standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (14), autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(16) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili:

(a) forma și conținutul unui model pentru scrisoarea de notificare menționată la alineatele (3) și (5);

(b) forma și conținutul unui model pentru declarația menționată la alineatul (6);

(c) forma de transmitere menționată la alineatul (6); și

(d) forma notificării scrise menționate la alineatul (10).

▼B

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(17) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unități sau acțiuni sunt comercializate de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

Articolul 41

Condiții pentru administrarea unui FIA stabilit în alte state membre decât statul membru de referință de către un AFIA din afara UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din afara UE autorizat poate administra un FIA din UE stabilit într-un alt stat membru decât statul său membru de referință fie direct, fie prin crearea unei sucursale, cu condiția ca AFIA să fie autorizat să administreze acel tip de FIA.

(2) Orice AFIA din afara UE care intenționează să administreze pentru prima dată un FIA din UE stabilit într-un alt stat membru decât statul său membru de referință transmite autorităților competente din statul său membru de referință următoarele informații:

(a) statul membru în care intenționează să administreze FIA, direct sau prin crearea unei sucursale;

(b) un program de activitate care să menționeze în special serviciile pe care intenționează să le presteze și FIA pe care intenționează să le administreze.

(3) În cazul în care AFIA din afara UE intenționează să creeze o sucursală, în plus față de informațiile cerute la alineatul (2), acesta comunică și următoarele informații:

(a) structura organizațională a sucursalei;

(b) adresa din statul membru de origine al FIA de la care pot fi obținute documentele;

(c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

(4) Autoritățile competente din statul membru de referință transmit, în termen de o lună de la primirea documentației complete în conformitate cu alineatul (2) sau în termen de două luni de la primirea documentației complete în conformitate cu alineatul (3), această documentație completă autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezenta directivă.

Autoritățile competente din statul membru de referință includ o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat de către acestea.

Autoritățile competente din statul membru de referință notifică imediat AFIA cu privire la transmitere. La primirea notificării de transmitere, AFIA poate începe prestarea serviciilor respective în statul membru gazdă al AFIA.

Autoritățile competente din statul membru de referință informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA a fost autorizat să înceapă administrarea FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

▼B

(5) Statul membru gazdă al AFIA nu impune AFIA în cauză obligații suplimentare legate de chestiunile care intră sub incidența prezentei directive.

(6) În caz de modificare a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2) și, dacă este relevant, cu alineatul (3), AFIA notifică acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de referință, cu cel puțin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după o modificare neplanificată.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere nejustificată AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori AFIA nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea explicită a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA.

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de referință informează, fără întârziere nejustificată, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(7) În vederea asigurării unei armonizări consecvente a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile care trebuie notificate în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatele, modelele și procedurile standard pentru transmiterea informațiilor în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 42

Condiții pentru distribuirea în statele membre, fără a deține un pașaport, a unităților sau acțiunilor unui FIA administrat de un AFIA din afara UE

(1) Fără a aduce atingere articolelor 37, 39 și 40, statele membre pot permite AFIA din afara UE să distribuie către investitori profesionali, exclusiv pe teritoriul lor, unități sau acțiuni ale FIA pe care le administrează, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

▼B

(a) AFIA din afara UE respectă dispozițiile articolelor 22, 23 și 24 în cazul fiecărui FIA ale cărui unități sau acțiuni le distribuie în temeiul prezentului articol, precum și dispozițiile articolelor 26-30 în cazul în care un FIA ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA respectiv în temeiul prezentului articol intră sub incidența articolului 26 alineatul (1). Autoritățile competente și investitorii FIA menționați la articolele respective sunt considerați a fi cei din statele membre în care sunt distribuite unități sau acțiuni ale FIA;

(b) sunt încheiate acorduri adecvate de cooperare în vederea supravegherii riscului sistemic, conforme cu standardele internaționale, între autoritățile competente din statele membre în care sunt distribuite unități sau acțiuni ale FIA și, după caz, autoritățile competente ale FIA din UE în cauză și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE, precum și, după caz, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE, pentru a asigura un schimb eficient de informații care să le permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă;

(c) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE sau FIA din afara UE nu este inclusă în categoria de țări și teritorii necooperante de către GAFI.

În cazul în care o autoritate competentă pentru un FIA din UE nu încheie acordurile de cooperare necesare prevăzute la primul paragraf litera (b) într-un termen rezonabil, autoritățile competente din statul membru de referință în care se intenționează distribuirea unităților sau acțiunilor FIA pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) Statele membre pot impune AFIA din afara UE norme mai stricte în ceea ce privește distribuirea unităților sau acțiunilor FIA către investitori pe teritoriul lor în sensul prezentului articol.

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menționate la alineatul (1) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu țările terțe.

(4) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează ghiduri pentru stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menționate la alineatul (1).

CAPITOLUL VIII

DISTRIBUIREA CĂTRE INVESTITORII DE RETAIL

Articolul 43

Distribuirea de către un AFIA a unităților sau a acțiunilor unui FIA către investitorii de retail

(1) Fără a aduce atingere altor instrumente ale dreptului Uniunii Europene, statele membre pot permite AFIA să distribuie către investitorii de retail de pe teritoriul lor unități sau acțiuni ale FIA pe care le administrează în conformitate cu prezenta directivă, indiferent dacă acțiunile sau unitățile FIA sunt distribuite pe piața națională sau pe piața transfrontalieră sau dacă aceste FIA sunt stabilite în UE sau într-o țară terță.

▼B

În aceste cazuri, statele membre pot impune FIA sau AFIA obligații mai stricte decât cele aplicabile FIA ale căror acțiuni sau unități sunt distribuite către investitori profesionali de pe teritoriul lor în conformitate cu prezenta directivă. Cu toate acestea, statele membre nu pot impune FIA din UE stabilite într-un alt stat membru și ale căror acțiuni sau unități sunt distribuite pe piața transfrontalieră cerințe suplimentare sau mai stricte decât pentru FIA ale căror acțiuni sau unități sunt distribuite pe piața națională.

(2) Până la 22 iulie 2014, statele membre care permit distribuirea de acțiuni sau unități ale FIA către investitorii de retail de pe teritoriul lor informează Comisia și AEVMP cu privire la:

(a) tipurile de FIA ale căror acțiuni sau unități AFIA le poate distribui către investitorii de retail de pe teritoriul lor;

(b) obligațiile suplimentare impuse de statul membru pentru distribuirea acțiunilor sau unităților FIA către investitorii de retail.

De asemenea, statele membre informează Comisia și AEVMP în legătură cu orice schimbări ulterioare referitoare la primul paragraf.

CAPITOLUL IX

AUTORITĂȚI COMPETENTE

SECȚIUNEA 1

Desemnare, competențe și căi de atac

Articolul 44

Desemnarea autorităților competente

Statele membre desemnează autoritățile competente care trebuie să îndeplinească atribuțiile prevăzute în prezenta directivă.

Acestea informează AEVMP și Comisia în acest sens, precizând împărțirea eventuală a atribuțiilor.

Autoritățile competente sunt autorități publice.

Statele membre solicită autorităților lor competente să stabilească metodele adecvate pentru a verifica, atunci când este relevant pe baza orientărilor elaborate de AEVMP, respectarea de către AFIA a obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive.

Articolul 45

Responsabilitatea autorităților competente din statele membre

(1) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA sunt responsabile de supravegherea prudențială a AFIA, indiferent dacă AFIA administrează și/sau distribuie acțiuni sau unități ale unui FIA într-un alt stat membru sau nu, fără a aduce atingere dispozițiilor din prezenta directivă care acordă responsabilitatea supravegherii autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA.

(2) Autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA sunt responsabile de supravegherea respectării de către AFIA a articolelor 12 și 14 în cazul în care AFIA administrează și/sau distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA printr-o sucursală din statul membru respectiv.

▼B

(3) Autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA pot solicita unui AFIA care administrează sau distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA pe teritoriul acestuia, prin intermediul unei sucursale sau altfel, să furnizeze informațiile necesare pentru supravegherea respectării de către AFIA a normelor aplicabile care țin de responsabilitatea autorităților competente respective.

Aceste cerințe nu sunt mai stricte decât cele pe care statul membru gazdă al AFIA le impune AFIA pentru care acesta este statul membru de origine în vederea monitorizării respectării de către AFIA a acelorași norme.

(4) În cazul în care autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA constată că un AFIA, care administrează și/sau distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA pe teritoriul acestuia prin intermediul unei sucursale sau nu, încalcă una dintre normele în legătură cu care acestea au o responsabilitate în ceea ce privește supravegherea respectării, atunci autoritățile respective solicită AFIA în cauză să pună capăt încălcării respective și să informeze autoritățile competente din statul membru de origine cu privire la aceasta.

(5) În cazul în care AFIA în cauză refuză să furnizeze autorităților competente din statul său membru gazdă informațiile care intră în sfera de responsabilitate a acestora sau nu ia măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării menționate la alineatul (4), atunci autoritățile competente din statul său membru gazdă informează în consecință autoritățile competente din statul membru de origine al acestuia. În cel mai scurt timp, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA:

(a) iau toate măsurile adecvate pentru ca AFIA în cauză să furnizeze informațiile solicitate de autoritățile competente din statul său membru gazdă în conformitate cu alineatul (3) sau să pună capăt încălcării menționate la alineatul (4);

(b) solicită informațiile necesare autorităților de supraveghere competente din țările terțe.

Natura măsurilor menționate la litera (a) este comunicată autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA.

(6) În cazul în care, în pofida măsurilor luate de autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA în temeiul alineatului (5) sau întrucât aceste măsuri se dovedesc inadecvate sau nu sunt disponibile în statul membru respectiv, AFIA refuză în continuare să furnizeze informațiile solicitate de autoritățile competente din statul său membru gazdă în conformitate cu alineatul (3) ori persistă în încălcarea actelor cu putere de lege sau a normelor administrative menționate la alineatul (4) și aflate în vigoare în statul său membru gazdă, atunci, după ce au informat autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA pot lua măsurile adecvate, inclusiv cele prevăzute la articolele 46 și 48, pentru a preveni sau a sancționa neregulile viitoare și pentru a împiedica AFIA în cauză să efectueze noi operațiuni în statul său membru gazdă. Dacă funcția asigurată în statul membru gazdă al AFIA este administrarea unor FIA, statul membru gazdă poate solicita AFIA să înceteze administrarea acelor FIA.

(7) În cazul în care autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA au motive clare și demonstrabile să creadă că AFIA încalcă obligațiile care îi revin în temeiul normelor în legătură cu care acestea nu au o responsabilitate în ceea ce privește supravegherea respectării, atunci ele comunică aceste constatări autorităților competente din statul membru de origine al AFIA, care iau măsurile necesare, inclusiv, dacă acest lucru se impune, solicitarea de informații suplimentare din partea autorităților de supraveghere competente din țările terțe.

▼B

(8) În cazul în care, în pofida măsurilor luate de autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA ori întrucât aceste măsuri se dovedesc inadecvate ori statul membru de origine al AFIA nu acționează într-un termen rezonabil, AFIA continuă să acționeze într-un mod care aduce prejudicii clare intereselor investitorilor FIA în cauză și stabilității financiare sau integrității pieței statului membru gazdă al AFIA, atunci, după ce au informat autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA pot lua măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii FIA în cauză și stabilitatea financiară și integritatea pieței statului membru gazdă, aceste măsuri incluzând posibilitatea de a interzice AFIA să mai distribuie acțiuni sau unități ale FIA în cauză în statul membru gazdă.

(9) Procedura prevăzută la alineatele (7) și (8) se aplică și în cazul în care autoritățile competente din statul membru gazdă au motive clare și demonstrabile pentru a nu fi de acord cu autorizarea unui AFIA din afara UE de către statul membru de referință.

(10) În cazul în care autoritățile competente nu sunt de acord cu vreuna dintre măsurile luate de o autoritate competentă în temeiul alineatelor (4)-(9) de mai sus, ele pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(11) Dacă este cazul, AEVMP facilitează negocierea și stabilirea acordurilor de cooperare prevăzute în prezenta directivă între autoritățile competente din statele membre și autoritățile de supraveghere din țările terțe.

Articolul 46

Competențele autorităților competente

(1) Autoritățile competente sunt învestite cu toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. Aceste competențe se exercită în oricare din următoarele moduri:

(a) în mod direct;

(b) în colaborare cu alte autorități;

(c) sub responsabilitatea lor, prin delegare către entități cărora li s-au delegat sarcini;

(d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(2) Autoritățile competente au următoarele competențe:

(a) de a avea acces la orice document, indiferent de forma acestuia, și de a primi o copie a acestuia;

(b) de a solicita informații de la orice persoană care are legătură cu activitățile AFIA sau ale FIA și, în cazul în care este necesar, de a convoca și a audia persoane pentru a obține informații;

(c) de a efectua inspecții la fața locului, cu sau fără avertisment prealabil;

(d) de a solicita înregistrările telefonice existente și înregistrările schimburilor de date existente;

(e) de a solicita încetarea oricărei practici contrare dispozițiilor adoptate în temeiul prezentei directive;

(f) de a solicita înghețarea sau punerea sub sechestru a activelor;

▼B

(g) de a solicita interzicerea temporară a exercitării activității profesionale;

(h) de a solicita AFIA autorizați, depozitarilor sau auditorilor să furnizeze informații;

(i) de a adopta orice tip de măsură pentru a se asigura că AFIA sau depozitarii continuă să respecte cerințele prezentei directive care li se aplică;

(j) de a solicita suspendarea emiterii, răscumpărării sau rambursării unităților în interesul deținătorilor de unități sau în interes public;

(k) de a retrage autorizația acordată unui AFIA sau unui depozitar;

(l) de a face sesizări în vederea urmăririi penale;

(m) de a solicita ca auditorii sau experții să efectueze verificări sau investigații.

(3) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de referință consideră că un AFIA din afara UE neautorizat încalcă obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive, aceasta notifică AEVMP în acest sens, de îndată și în mod detaliat.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente au prerogativele necesare pentru a lua toate măsurile care se impun în scopul garantării funcționării ordonate a piețelor în cazul în care activitățile unuia sau mai multor FIA pe piața unui instrument financiar ar putea afecta funcționarea ordonată a respectivei piețe.

Articolul 47

Prerogativele și competențele AEVMP

(1) AEVMP poate dezvolta și revizui în mod periodic ghidurile destinate autorităților competente din statele membre cu privire la exercitarea competențele lor de autorizare și la obligațiile de raportare care le sunt impuse prin prezenta directivă.

AEVMP dispune de competențele necesare, inclusiv de cele enumerate la articolul 48 alineatul (3) pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt conferite prin prezenta directivă.

(2) Obligația de a păstra secretul profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau care au lucrat pentru AEVMP, pentru autoritățile competente sau pentru oricare alte persoane cărora AEVMP le-a delegat sarcini, inclusiv auditorilor și experților cu care AEVMP a lucrat. Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu sunt divulgate niciunei alte persoane sau autorități, cu excepția cazului în care divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare.

(3) Toate informațiile schimbate în temeiul prezentei directive între AEVMP, autoritățile competente, ABE, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) și CERS sunt considerate confidențiale, cu excepția cazului în care AEVMP sau autoritățile competente sau celelalte autorități ori organisme în cauză precizează la momentul comunicării că astfel de informații pot fi divulgate sau cu excepția cazului în care divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare.

([1]) JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

▼B

(4) În conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile stabilite la alineatul (5), AEVMP poate solicita autorității competente sau autorităților competente să ia oricare dintre măsurile următoare, după caz:

(a) să interzică distribuirea în Uniune a unităților sau a acțiunilor unor FIA administrate de AFIA din afara UE sau ale unor FIA din afara UE administrate de AFIA din UE în lipsa autorizației necesare în temeiul articolului 37 sau în lipsa notificării impuse în temeiul articolelor 35, 39 și 40 sau în lipsa permisiunii acordate în acest sens de statele membre în cauză în conformitate cu articolul 42;

(b) să impună restricții asupra AFIA din afara UE cu privire la administrarea unui FIA în cazul unei concentrări excesive de riscuri pe o anumită piață sau la nivel transfrontalier;

(c) să impună restricții asupra AFIA din afara UE cu privire la administrarea unui FIA în cazul în care activitățile acestuia ar putea constitui o sursă importantă de risc de contrapartidă pentru o instituție de credit sau pentru alte instituții cu importanță sistemică.

(5) AEVMP poate lua o decizie în temeiul alineatului (4) și sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatul (6) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

(a) există o amenințare substanțială, generată sau agravată de activitățile AFIA, la adresa bunei funcționării și a integrității pieței financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia și există consecințe transfrontaliere; și

(b) autoritatea competentă sau autoritățile competente relevante nu au luat măsuri pentru eliminarea amenințării sau măsurile care au fost luate nu sunt suficiente pentru eliminarea amenințării.

(6) Măsurile luate de autoritatea competentă sau de autoritățile competente în temeiul alineatului (4):

(a) elimină efectiv amenințarea la adresa bunei funcționării și a integrității pieței financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia ori îmbunătățesc semnificativ capacitatea autorităților competente de a monitoriza amenințarea;

(b) nu creează un risc de arbitraj de reglementare;

(c) nu au un efect negativ asupra eficienței piețelor financiare, inclusiv prin reducerea lichidității de pe aceste piețe sau instaurarea incertitudinii pentru participanții la piață, într-un mod disproporționat față de beneficiile aduse de măsurile respective.

(7) Înainte de a solicita unei autorități competente să ia sau să reînnoiască o măsură menționată la alineatul (4), AEVMP se consultă, dacă este cazul, cu CERS și cu alte autorități relevante.

(8) AEVMP notifică autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA din afara UE și autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA din afara UE în cauză cu privire la decizia de a solicita autorității competente sau autorităților competente să impună sau să reînnoiască o măsură menționată la alineatul (4). Notificarea cuprinde cel puțin următoarele informații:

(a) AFIA și activitățile vizate de măsuri și durata acestora;

▼B

(b) motivele pe baza cărora AEVMP consideră necesar să fie impuse măsuri în conformitate cu condițiile și cerințele prevăzute în prezentul articol, inclusiv dovezi care vin în sprijinul acestor motive.

(9) AEVMP examinează măsurile impuse de autoritatea competentă sau de autoritățile competente în temeiul alineatului (4), periodic și în orice caz cel puțin la fiecare trei luni. Dacă o măsură nu este reînnoită după o perioadă de trei luni, aceasta expiră în mod automat. Alineatele (5)-(8) se aplică în cazul reînnoirii de măsuri.

(10) Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA din afara UE în cauză poate cere AEVMP să își reconsidere decizia. Se aplică procedura stabilită la articolul 44 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 48

Sancțiuni administrative

(1) Statele membre stabilesc normele privind măsurile și sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea normelor respective. Fără a aduce atingere procedurilor privind retragerea unei autorizații sau dreptului lor de a aplica sancțiuni penale, statele membre se asigură, în conformitate cu legislația lor internă, că pot fi adoptate măsurile adecvate sau că pot fi aplicate sancțiuni administrative adecvate împotriva persoanelor responsabile de o încălcare a dispozițiilor adoptate în vederea punerii în aplicare a prezentei directive. Statele membre acționează astfel încât aceste măsuri să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre abilitează autoritățile competente să facă publică orice măsură sau sancțiune aplicată în caz de încălcare a dispozițiilor adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive, în afara cazurilor în care această publicare riscă să perturbe în mod grav piețele financiare, să dăuneze intereselor investitorilor sau să aducă un prejudiciu disproporționat părților în cauză.

(3) AEVMP întocmește un raport anual cu privire la aplicarea măsurilor administrative și la impunerea de sancțiuni în cazul încălcării dispozițiilor adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive în diferitele state membre. Autoritățile competente pun la dispoziția AEVMP informațiile necesare în acest sens.

Articolul 49

Dreptul la o cale de atac

(1) Autoritățile competente motivează în scris orice decizie de refuzare sau de retragere a unei autorizații acordate AFIA pentru administrarea și/sau distribuirea de acțiuni sau unități ale FIA sau orice decizie negativă luată în cadrul punerii în aplicare a măsurilor adoptate în temeiul prezentei directive și comunică această motivație scrisă solicitanților.

(2) Statele membre se asigură că orice decizie luată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă este justificată în mod corespunzător și poate face obiectul unui recurs în justiție.

▼B

Dreptul la o cale de atac jurisdicțională se aplică și în cazul în care, în privința unei cereri de autorizare care cuprinde toate informațiile necesare, nu s-a luat nicio hotărâre în termen de șase luni de la depunerea acesteia.

SECȚIUNEA 2

Cooperarea dintre diferitele autorități competente

Articolul 50

Obligația de a coopera

(1) Autoritățile competente din statele membre cooperează între ele și cu AEVMP și CERS ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentei directive sau pentru exercitarea competențelor care le sunt conferite prin prezenta directivă sau prin legislația națională.

(2) Statele membre facilitează cooperarea prevăzută în prezenta secțiune.

(3) Autoritățile competente își exercită competențele în scopul cooperării, inclusiv în cazurile în care practicile care fac obiectul unei investigații nu constituie o încălcare a unei norme în vigoare în propriul stat membru.

(4) Autoritățile competente din statele membre își comunică de îndată între ele, precum și către AEVMP, informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul prezentei directive.

Autoritățile competente din statul membru de origine trimit statelor membre gazdă ale AFIA în cauză o copie a acordurilor de cooperare relevante pe care le-au încheiat în conformitate cu articolele 35, 37 și/sau 40. În conformitate cu dispozițiile prevăzute în standardele tehnice de reglementare aplicabile menționate la articolul 35 alineatul (14), la articolul 37 alineatul (17) și la articolul 40 alineatul (14), autoritățile competente din statul membru de origine trimit informațiile primite de la autoritățile de supraveghere din țările terțe în conformitate cu acordurile de cooperare încheiate cu acestea în ceea ce privește AFIA sau, după caz, în temeiul articolului 45 alineatul (6) sau alineatul (7) autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA în cauză.

Dacă o autoritate competentă dintr-un stat membru gazdă consideră că acordul de cooperare încheiat între statul membru de origine al AFIA respectiv în conformitate cu articolele 35, 37 și/sau 40 are un conținut care nu respectă cerințele prevăzute de standardele tehnice de reglementare aplicabile, autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) În cazul în care autoritățile competente dintr-un stat membru au motive clare și demonstrabile să suspecteze că un AFIA care nu face obiectul supravegherii lor comite sau a comis acte care încalcă prezenta directivă, acestea notifică AEVMP, autoritățile competente din statul membru de origine și pe cele din statul membru gazdă al AFIA în cauză cu privire la aceasta, într-un mod cât mai detaliat posibil. Autoritățile competente care au primit informațiile adoptă măsurile necesare, informează AEVMP, comunică rezultatele intervenției lor autorităților competente care le-au notificat și, în măsura posibilului, le comunică elementele importante apărute între timp. Prezentul alineat nu aduce atingere competențelor autorităților competente care au trimis notificarea.

▼B

(6) Pentru a asigura aplicarea uniformă a dispozițiilor prezentei directive privind schimbul de informații, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili condițiile de aplicare referitoare la procedurile de schimb de informații între autoritățile competente, precum și între autoritățile competente și AEVMP.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 51

Transferul și păstrarea de date cu caracter personal

(1) În ceea ce privește transferul de date cu caracter personal între autoritățile competente, autoritățile competente aplică dispozițiile Directivei 95/46/CE. În ceea ce privește transferul de date cu caracter personal de la AEVMP către autoritățile competente dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță, AEVMP se conformează dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Datele pot fi păstrate pentru maximum cinci ani.

Articolul 52

Divulgarea de informații către țările terțe

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate transfera date și analize de date către o țară terță pentru fiecare caz în parte, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 25 sau la articolul 26 din Directiva 95/46/CE, iar autoritatea competentă din statul membru se asigură că transferul este necesar în sensul prezentei directive. Țara terță în cauză nu transferă datele către o altă țară terță fără acordul expres în scris al autorității competente din statul membru.

(2) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate divulga informații primite de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru unei autorități de supraveghere dintr-o țară terță numai dacă a primit acordul expres al autorității competente care i-a transmis informațiile și dacă, atunci când este cazul, informațiile sunt divulgate numai în scopul pentru care acea autoritate competentă și-a dat acordul.

Articolul 53

Schimbul de informații referitoare la posibilele consecințe sistemice ale activității AFIA

(1) Autoritățile competente din statele membre responsabile cu autorizarea și/sau supravegherea AFIA în temeiul prezentei directive comunică informații autorităților competente din alte state membre în cazurile în care acest lucru este relevant pentru monitorizarea și reacția la implicațiile potențiale ale activității unui AFIA individual sau a mai multor AFIA luate împreună asupra stabilității instituțiilor financiare importante din punct de vedere sistemic și a funcționării ordonate a piețelor pe care activează AFIA. AEVMP și CERS sunt, de asemenea, informate și transmit aceste informații autorităților competente din celelalte state membre.

(2) Sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, autoritățile competente ale AFIA comunică informațiile agregate referitoare la activitățile AFIA aflate sub responsabilitatea lor către AEVMP și CERS.

▼B

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează conținutul informațiilor ce fac obiectul unui schimb în temeiul alineatului (1).

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care să stabilească modalitățile și frecvența informațiilor ce fac obiectul unui schimb în temeiul alineatului (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (2).

Articolul 54

Cooperarea în activitățile de supraveghere

(1) Autoritățile competente dintr-un stat membru pot solicita cooperarea autorităților competente dintr-un alt stat membru în cadrul unei activități de supraveghere sau în scopul unei verificări la fața locului sau în cadrul unei investigații pe teritoriul acestuia din urmă în cadrul competențelor conferite de prezenta directivă.

În cazul în care autoritățile competente primesc o solicitare de verificare la fața locului sau de investigație, acestea întreprind una dintre următoarele acțiuni:

(a) efectuează ele însele verificarea sau investigația;

(b) permit autorității solicitante să efectueze verificarea sau investigația;

(c) permit auditorilor sau experților să efectueze verificarea sau investigația.

(2) În cazul menționat la alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă din statul membru care a solicitat cooperarea poate cere ca membri ai propriului personal să asiste personalul care efectuează verificarea sau investigația. Verificarea sau investigația face însă obiectul controlului general al statului membru pe teritoriul căruia aceasta se desfășoară.

În cazul menționat la alineatul (1) litera (b), autoritatea competentă din statul membru pe teritoriul căruia se desfășoară verificarea sau investigația poate cere ca membri ai propriului său personal să asiste personalul care efectuează verificarea sau investigația.

(3) Statele membre pot refuza să facă schimb de informații sau să dea curs unei solicitări de cooperare în vederea efectuării unei investigații sau a unei verificări la fața locului doar în următoarele situații:

(a) investigația, verificarea la fața locului sau schimbul de informații riscă să afecteze suveranitatea, securitatea sau ordinea publică a statului membru respectiv;

(b) a fost deja angajată o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva acelorași persoane pe lângă autoritățile statului membru respectiv;

(c) a fost deja pronunțată o hotărâre definitivă în statul membru respectiv pentru aceleași fapte și împotriva acelorași persoane.

Autoritățile competente notifică autorităților competente solicitante orice decizie adoptată în temeiul primului paragraf, precizând motivele deciziei lor.

▼B

(4) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili proceduri comune pentru cooperarea dintre autoritățile competente în cadrul verificărilor la fața locului și al investigațiilor.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 55

Soluționarea litigiilor

În caz de dezacord între autoritățile competente din statele membre cu privire la o evaluare, acțiune sau omisiune a unei autorități competente într-un domeniu în care prezenta directivă prevede cooperarea sau coordonarea între autoritățile competente din mai multe state membre, autoritățile competente pot înainta cazul AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 56

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 3, 4, 9, 12, 14-25, 34-37, 40, 42, 53, 67 și 68 este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 21 iulie 2011. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cel târziu cu șase luni înaintea de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competență se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 57.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 57 și 58.

Articolul 57

Revocarea delegării

(1) Delegarea de competență menționată la articolele 3, 4, 9, 12, 14-25, 34-37, 40, 42, 53, 67 și 68 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe informează celălalt legiuitor și Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competența delegată care ar putea face obiectul unei revocări, precum și motivele posibile ale acesteia.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼B

Articolul 58

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European și Consiliul se pot opune actului delegat în termen de trei luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, respectiva perioadă se prelungește cu trei luni.

(2) În cazul în care, la expirarea perioadei menționate la alineatul (1), nici Parlamentul European și nici Consiliul nu s-au opus actului delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile acestuia.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care, la cererea Comisiei, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul se opun actului delegat adoptat în cursul perioadei menționate la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 din TFUE, instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 59

Măsuri de punere în aplicare

(1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE ([1]). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 60

Publicarea derogărilor

În cazul în care un stat membru recurge la o derogare sau opțiune prevăzută la articolele 6, 9, 21, 22, 28, 43 și la articolul 61 alineatul (5), acesta informează Comisia în consecință, precum și cu privire la orice modificări ulterioare. Comisia pune informațiile la dispoziția publicului pe un site de internet sau printr-o altă modalitate ușor accesibilă.

Articolul 61

Dispoziții tranzitorii

(1) AFIA care desfășoară activități în temeiul prezentei directive înainte de 22 iulie 2013 iau toate măsurile necesare pentru a se conforma legislației naționale derivate din prezenta directivă și depun o cerere de autorizare în termen de un an de la data respectivă.

(2) Articolele 31, 32 și 33 din prezenta directivă nu se aplică distribuirii unităților sau acțiunilor FIA care fac obiectul unei oferte de vânzare în curs adresate publicului în baza unui prospect elaborat și publicat în conformitate cu Directiva 2003/71/CE înainte de 22 iulie 2013 pe durata valabilității prospectului.

([1]) JO L 191, 13.7.2001, p. 45.

▼B

(3) În măsura în care administrează FIA de tip închis înainte de 22 iulie 2013, AFIA care nu fac investiții suplimentare după 22 iulie 2013 pot continua totuși să administreze astfel de FIA fără o autorizare în temeiul prezentei directive.

(4) În măsura în care administrează FIA de tip închis, iar perioada de subscriere pentru investitorii acestora s-a încheiat înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive și fondurile sunt constituite pentru o perioadă care expiră cel mai târziu la trei ani de la 22 iulie 2013, AFIA pot continua totuși să administreze astfel de FIA fără să trebuiască să se conformeze dispozițiilor prezentei directive, cu excepția articolului 22 și a articolelor 26-30, sau să depună o cerere de autorizare în temeiul prezentei directive.

(5) Autoritățile competente din statul membru de origine al FIA sau, în cazul în care FIA nu este reglementat, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA pot permite instituțiilor menționate la articolul 21 alineatul (3) litera (a) și stabilite într-un alt stat membru să fie desemnate drept depozitar până la 22 iulie 2017. Prezenta dispoziție nu aduce atingere aplicării în întregime a articolului 21, cu excepția alineatului (5) litera (a) de la articolul respectiv referitor la locul în care depozitarul urmează să fie stabilit.

▼M3

———————

▼B

Articolul 63

Modificări ale Directivei 2009/65/CE

Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 50a*

În vederea garantării coerenței transsectoriale și a eliminării divergențelor dintre interesele firmelor care «transformă» împrumuturile în valori mobiliare tranzacționabile și alte instrumente financiare (inițiatori) și OPCVM care investesc în respectivele valori mobiliare sau în alte instrumente financiare, Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 112a și în condițiile prevăzute la articolele 112b și 112c, măsuri care stabilesc obligații în următoarele domenii:

(a) cerințele care trebuie îndeplinite de inițiator pentru ca un OPCVM să poată investi în valori mobiliare sau alte instrumente financiare de acest tip emise după 1 ianuarie 2011, inclusiv cerințele care garantează că inițiatorul menține un interes economic net de cel puțin 5 %;

(b) cerințele calitative care trebuie îndeplinite de OPCVM care investesc în respectivele valori mobiliare sau în alte instrumente financiare.”

▼B

2. La articolul 112, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 4 ianuarie 2011. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 50a este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 21 iulie 2011. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cel târziu cu șase luni înaintea de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 112a.”

3. La articolul 112a, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Delegarea de competențe menționată la articolele 12, 14, 23, 33, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.”

Articolul 64

Modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009

În Regulamentul (UE) nr. 1060/2009, articolul 4 alineatul (1) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile de credit, astfel cum sunt definite în Directiva 2006/48/CE, firmele de investiții, astfel cum sunt definite în Directiva 2004/39/CE, societățile de asigurări generale care intră sub incidența Primei Directive 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (*), societățile de asigurări de viață, astfel cum sunt definite în Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (**), societățile de reasigurare, astfel cum sunt definite în Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea (***), OPCVM, astfel cum sunt definite în Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (****), instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale, astfel cum sunt definite în Directiva 2003/41/CE și fondurile de investiții alternative astfel cum sunt definite în Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative (*****) pot utiliza ratinguri de credit în scopuri de reglementare numai dacă acestea sunt acordate de agenții de rating de credit stabilite în Uniune și înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.

(*) JO L 228, 16.8.1973, p. 3.
(**) JO L 345, 19.12.2002, p. 1.
(***) JO L 323, 9.12.2005, p. 1.
(****) JO L 302, 17.11.2009, p. 32.
(*****) JO L 174, 1.7.2011, p. 1.”

▼B

Articolul 65

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1095/2010

La articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cuvintele „orice viitoare acte legislative în domeniul administratorilor de fonduri de investiții alternative (AFIA)” se înlocuiesc cu cuvintele „Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative (*).

(*) JO L 174, 1.7.2011, p. 1.”

Articolul 66

Transpunere

(1) Până la 22 iulie 2013 statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și a actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

(2) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative menționate la alineatul (1) începând cu 22 iulie 2013.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu articolul 35 și articolele 37-41 în conformitate cu actul delegat al Comisiei adoptat în temeiul articolului 67 alineatul (6) începând cu data specificată de aceasta.

(4) Statele membre se asigură că actele cu putere de lege și actele administrative adoptate de acestea în conformitate cu articolele 36 și 42 încetează să se mai aplice în conformitate cu actele delegate adoptate de Comisie în temeiul articolului 68 alineatul (6) și la data prevăzută în acesta.

(5) Atunci când statele membre adoptă măsurile menționate la alineatul (1), acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale.

(6) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 67

Act delegat referitor la aplicarea articolului 35 și articolelor 37-41

(1) Până la 22 iulie 2015, AEVMP prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei:

▼B

(a) un aviz referitor la funcționarea pașaportului european pentru AFIA din UE care administrează și/sau distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA din UE în temeiul articolelor 32 și 33 și la modul în care are loc distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE în temeiul regimurilor naționale aplicabile prevăzute la articolele 36 și 42; și

(b) recomandări cu privire la aplicarea pașaportului european în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE în conformitate cu normele prevăzute la articolul 35 și articolele 37-41.

(2) AEVMP își bazează avizul și recomandările cu privire la aplicarea pașaportului în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE pe următoarele aspecte, printre altele:

(a) în ceea ce privește funcționarea pașaportului european pentru AFIA din UE care administrează și/sau distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA din UE:

(i) utilizarea pașaportului;

(ii) problemele întâmpinate în legătură cu:

— cooperarea efectivă dintre autoritățile competente;

— funcționarea efectivă a sistemului de notificare;

— protecția investitorilor;

— medierea asigurată de AEVMP, inclusiv numărul de cazuri și eficacitatea medierii;

(iii) eficacitatea colectării și schimburilor de informații legate de monitorizarea riscului sistemic de către autoritățile naționale competente, AEVMP și CERS;

(b) în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE, în conformitate cu regimurile naționale aplicabile:

(i) respectarea de către AFIA din UE a tuturor cerințelor stabilite prin prezenta directivă cu excepția articolului 21;

(ii) respectarea de către AFIA din afara UE a articolelor 22, 23 și 24 în ceea ce privește fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA și, acolo unde este cazul, respectarea articolelor 26-30;

(iii) existența și eficacitatea acordurilor de cooperare pentru supravegherea riscului sistemic, conforme cu standardele internaționale, dintre autoritățile competente din statul membru în care unitățile sau acțiunile FIA sunt distribuite și, după caz, autoritățile competente ale statului membru de origine al FIA din UE și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE și, după caz, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE;

▼B

(iv) orice aspecte legate de protecția investitorilor care a fost eventual asigurată;

(v) orice caracteristici ale cadrului de reglementare sau de supraveghere dintr-o țară terță care ar putea împiedica exercitarea efectivă de către autoritățile competente a funcțiilor de supraveghere ce le revin în temeiul prezentei directive;

(c) în ceea ce privește funcționarea ambelor sisteme, perturbările care ar putea apărea pe piață și posibilele denaturări ale concurenței (asigurarea unor condiții egale de concurență) sau orice dificultăți generale sau specifice cu care AFIA din UE se confruntă în ceea ce privește stabilirea lor într-o țară terță sau distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA pe care le administrează într-o țară terță.

(3) În acest sens, de la intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare conformării cu prezenta directivă și până la emiterea avizului AEVMP menționat la alineatul (1) litera (a), autoritățile competente din statele membre comunică trimestrial AEVMP informații privind AFIA care administrează și/sau distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA sub supravegherea lor, fie în temeiul regimului pașapoartelor prevăzut de prezenta directivă, fie în temeiul regimurilor lor naționale, precum și informații necesare pentru evaluarea elementelor menționate la alineatul (2).

(4) În cazul în care consideră că nu există obstacole semnificative legate de protecția investitorilor, perturbarea pieței, concurență și monitorizarea riscului sistemic, de natură să împiedice aplicarea pașaportului european în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE în conformitate cu normele prevăzute la articolul 35 și articolele 37-41, AEVMP emite un aviz pozitiv în acest sens.

(5) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează conținutul informațiilor ce fac obiectul unui schimb în temeiul alineatului (2).

(6) În termen de trei luni de la primirea recomandărilor și avizului pozitiv ale AEVMP și ținând seama de criteriile enumerate la alineatul (2) și de obiectivele prezentei directive, cum ar fi cele referitoare la piața internă, protecția investitorilor și monitorizarea eficace a riscului sistemic, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, precizând data la care normele prevăzute la articolul 35 și articolele 37-41 devin aplicabile în toate statele membre.

În cazul în care se ridică obiecțiuni în conformitate cu articolul 58 la actul delegat menționat la primul paragraf, Comisia adoptă din nou actul delegat în temeiul căruia normele stabilite la articolul 35 și la articolele 37-41 devin aplicabile în toate statele membre, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, la o dată ulterioară pe care Comisia o consideră adecvată în acest sens, ținând seama de criteriile enumerate la alineatul (2) și de obiectivele prezentei directive, cum ar fi cele privind piața internă, protecția investitorilor și monitorizarea eficace a riscului sistemic.

▼B

(7) În cazul în care AEVMP nu a emis un aviz în termenul limită menționat la alineatul (1), Comisia solicită ca avizul să fie emis într-un nou termen limită.

Articolul 68

Act delegat privind încetarea aplicării articolelor 36 și 42

(1) În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la articolul 67 alineatul (6), în temeiul căruia normele stabilite la articolul 35 și articolele 37-41 au devenit aplicabile în toate statele membre, AEVMP prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei:

(a) un aviz referitor la funcționarea pașaportului european pentru AFIA din UE care distribuie în Uniune unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE în temeiul articolului 35 și pentru AFIA din afara UE care administrează și/sau distribuie în Uniune unități sau acțiuni ale unor FIA în temeiul articolelor 37-41 și referitor la distribuirea în statele membre de către AFIA din UE de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE și la administrarea și/sau distribuirea în statele membre de către AFIA din afara UE de unități sau acțiuni ale unor FIA în temeiul regimurilor naționale aplicabile prevăzute la articolele 36 și 42; și

(b) recomandări cu privire la încetarea existenței regimurilor naționale prevăzute la articolele 36 și 42 în paralel cu existența unui pașaport în conformitate cu normele stabilite la articolul 35 și la articolele 37-41.

(2) AEVMP își bazează avizul și recomandările cu privire la încetarea existenței regimurilor naționale prevăzute la articolele 36 și 42 pe următoarele aspecte, printre altele:

(a) în ceea ce privește funcționarea pașaportului european pentru AFIA din UE care distribuie în Uniune unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE și pentru AFIA din afara UE care administrează și/sau distribuie în Uniune unități sau acțiuni ale unor FIA:

(i) utilizarea pașaportului;

(ii) problemele întâmpinate în legătură cu:

— cooperarea efectivă dintre autoritățile competente;

— funcționarea efectivă a sistemului de notificare;

— desemnarea statului membru de referință;

— exercitarea efectivă de către autoritățile competente a funcțiilor lor de supraveghere care nu trebuie să fie obstrucționată de actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe care se aplică AFIA și nici de

▼B

limitări ale competențelor de supraveghere și de investigare ale autorităților de supraveghere din țările terțe;

— protecția investitorilor;

— accesul investitorilor în Uniune;

— impactul asupra țărilor în curs de dezvoltare;

— medierea asigurată de AEVMP, inclusiv numărul de cazuri și eficacitatea medierii;

(iii) negocierea, încheierea, existența și eficacitatea acordurilor de cooperare necesare;

(iv) eficacitatea colectării și schimburilor de informații legate de monitorizarea riscurilor sistemice de către autoritățile naționale competente, AEVMP și CERS;

(v) rezultatele evaluării („peer review”) menționate la articolul 38;

(b) în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE, în conformitate cu regimurile naționale aplicabile:

(i) respectarea de către AFIA din UE a tuturor cerințelor stabilite prin prezenta directivă cu excepția articolului 21;

(ii) respectarea de către AFIA din afara UE a articolelor 22, 23 și 24 în ceea ce privește fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA și, după caz, respectarea articolelor 26-30;

(iii) existența și eficacitatea acordurilor de cooperare pentru supravegherea riscului sistemic, conforme cu standardele internaționale, dintre autoritățile competente din statul membru în care unitățile sau acțiunile FIA sunt distribuite și, după caz, autoritățile competente ale statului membru de origine al FIA din UE în cauză, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE și, după caz, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE;

(iv) orice aspecte legate de protecția investitorilor care a fost eventual asigurată;

(v) orice caracteristici ale cadrului de reglementare sau de supraveghere dintr-o țară terță care ar putea împiedica exercitarea efectivă de către autoritățile competente din Uniune a funcțiilor de supraveghere ce le revin în temeiul prezentei directive;

(c) în ceea ce privește funcționarea ambelor sisteme, perturbările care ar putea apărea pe piață și posibilele denaturări ale concurenței (asigurarea unor condiții egale de concurență) și orice efecte negative potențiale asupra accesului investitorilor sau asupra investițiilor în țările în curs de dezvoltare ori a investițiilor realizate în beneficiul acestora;

▼B

(d) o evaluare cantitativă prin care se identifică numărul jurisdicțiilor din țările terțe în care sunt stabiliți AFIA care distribuie într-un stat membru unități sau acțiuni ale FIA fie în temeiul regimului pașapoartelor menționat la articolul 40, fie în temeiul regimurilor naționale menționate la articolul 42.

(3) În acest sens, de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la articolul 67 alineatul (6) și până la emiterea avizului AEVMP menționat la alineatul (1) punctul (i) din prezentul articol, autoritățile competente din statele membre comunică trimestrial AEVMP informații privind AFIA care administrează și/sau distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA sub supravegherea lor, fie în temeiul regimului pașapoartelor prevăzut de prezenta directivă, fie în temeiul regimurilor lor naționale.

(4) În cazul în care AEVMP consideră că nu există obstacole semnificative legate de protecția investitorilor, perturbarea pieței, concurență sau monitorizarea riscului sistemic, de natură să împiedice încetarea existenței regimurilor naționale în temeiul articolelor 36 și 42 și să facă din pașaportul european pentru distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE de către AFIA din UE în Uniune și administrarea și/sau distribuirea de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE în Uniune în conformitate cu normele prevăzute la articolul 35 și la articolele 37-41 singurul regim posibil pentru desfășurarea acestor activități de către AFIA relevanți în Uniune, atunci aceasta va emite un aviz pozitiv în acest sens.

(5) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează conținutul informațiilor ce fac obiectul unui schimb în temeiul alineatului (2).

(6) În termen de trei luni de la primirea recomandărilor și avizului pozitiv ale AEVMP și ținând seama de criteriile enumerate la alineatul (2) și de obiectivele prezentei directive, cum ar fi piața internă, protecția investitorilor și monitorizarea eficace a riscului sistemic, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, precizând data la care regimurile naționale prevăzute la articolele 36 și 42 trebuie să își înceteze existența, iar regimul pașapoartelor europene prevăzut la articolul 35 și articolele 37-41 devine regimul unic și obligatoriu aplicabil în toate statele membre.

Dacă se ridică obiecțiuni în conformitate cu articolul 58 la actul delegat menționat la primul paragraf, Comisia adoptă din nou actul delegat în temeiul căruia regimurile naționale prevăzute la articolele 36 și 42 își încetează existența, iar regimul pașapoartelor europene prevăzut la articolul 35 și la articolele 37-41 devine regimul unic și obligatoriu aplicabil în toate statele membre, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, la o dată ulterioară pe care Comisia o consideră adecvată în acest sens, ținând seama de criteriile enumerate la alineatul (2) și de obiectivele prezentei directive, cum ar fi cele privind piața internă, protecția investitorilor și monitorizarea eficace a riscului sistemic.

(7) În cazul în care AEVMP nu a emis un aviz în termenul limită menționat la alineatul (1), Comisia solicită ca avizul să fie emis într-un nou termen limită.

▼B

Articolul 69

Examinare

(1) Până la 22 iulie 2017, pe baza unei consultări publice și în urma discuțiilor cu autoritățile competente, Comisia lansează o examinare a aplicării și a domeniului de aplicare al prezentei directive. Examinarea vizează experiența acumulată în aplicarea directivei, impactul acesteia asupra investitorilor, a FIA și a AFIA, în Uniune și în țările terțe și măsura în care au fost atinse obiectivele directivei. În cazul în care este necesar, Comisia propune modificările necesare. Examinarea include un studiu general asupra aplicării normelor prevăzute de prezenta directivă și a experienței acumulate în cadrul aplicării acestora, inclusiv:

(a) distribuirea în statele membre de către AFIA din UE de acțiuni sau unități ale FIA din afara UE, realizată în temeiul regimurilor naționale;

(b) distribuirea în statele membre de către AFIA din afara UE de acțiuni sau unități ale FIA, realizată în temeiul regimurilor naționale;

(c) administrarea și distribuirea în Uniune a unităților sau acțiunilor FIA de către AFIA autorizați în conformitate cu prezenta directivă, administrare și distribuire realizate în temeiul regimului de pașapoarte stabilit prin prezenta directivă;

(d) distribuirea în Uniune de acțiuni sau unități ale FIA de către sau pentru persoane ori entități, altele decât AFIA;

(e) investițiile în FIA realizate de investitori europeni profesionali sau pentru aceștia;

(f) impactul normelor privind depozitarii prevăzute la articolul 21 asupra pieței depozitarilor din Uniune;

(g) impactul cerințelor de transparență și de raportare prevăzute la articolele 22-24, 28 și 29 asupra evaluării riscului sistemic;

(h) impactul negativ potențial asupra investitorilor de retail;

(i) impactul prezentei directive asupra funcționării și viabilității fondurilor de capital privat și a fondurilor cu capital de risc.

(j) impactul prezentei directive asupra accesul investitorilor în Uniune;

(k) impactul prezentei directive asupra investițiilor în țările în curs de dezvoltare ori asupra investițiilor realizate în beneficiul acestora;

(l) impactul prezentei directive asupra protecției societăților necotate sau a emitenților prevăzută la articolele 26-30 din prezenta directivă și asupra condițiilor egale de concurență dintre FIA și alți investitori după obținerea de participații majore în cadrul acestor societăți sau emitenți sau după obținerea controlului asupra lor.

Atunci când examinează administrarea și/sau distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c), Comisia analizează dacă este cazul să fie încredințate AEVMP responsabilități suplimentare de supraveghere în acest domeniu.

(2) În acest sens, statele membre furnizează anual Comisiei informații cu privire la AFIA care administrează și/sau distribuie unități sau acțiuni ale FIA sub supravegherea lor, fie în temeiul regimului pașapoartelor prevăzut de prezenta directivă, fie în temeiul regimurilor naționale, precizând data la care regimul pașapoartelor europene a fost transpus și, după caz, aplicat în jurisdicția lor.

▼B

AEVMP transmite Comisiei informații cu privire la toate AFIA din afara UE care au fost autorizați sau au solicitat o autorizare în conformitate cu articolul 37.

Informațiile menționate la alineatul (2) primul și al doilea paragraf includ:

(a) informații cu privire la locul în care sunt stabiliți AFIA în cauză;

(b) dacă este cazul, identificarea FIA din UE administrate de aceștia sau ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite de aceștia;

(c) dacă este cazul, identificarea FIA din afara UE administrate de AFIA din UE, dar ale căror unități sau acțiuni nu sunt distribuite în Uniune;

(d) dacă este cazul, identificarea FIA din afara UE ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite în Uniunea Europeană;

(e) informații cu privire la regimul aplicabil, național sau european, după caz, în temeiul căruia își desfășoară activitatea AFIA în cauză; și

(f) orice alte informații relevante pentru înțelegerea modului în care funcționează în practică administrarea FIA și distribuirea de unități sau acțiuni ale acestora de către AFIA în Uniune.

(3) Examinarea menționată la alineatul (1) ține seama în mod corespunzător de evoluțiile de la nivel internațional și de discuțiile cu țările terțe și organizațiile internaționale.

(4) După finalizarea examinării, Comisia prezintă fără întârziere un raport Parlamentului European și Consiliului. Dacă este cazul, Comisia prezintă propuneri, inclusiv modificări la prezenta directivă, care țin seama de obiectivele prezentei directive și de efectele acesteia asupra protecției investitorilor, de perturbarea pieței și de concurență, de monitorizarea riscului sistemic și de impactul potențial asupra investitorilor, a FIA sau a AFIA, interiorul Uniuni și în țările terțe.

Articolul 70

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 71

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I

1. Funcții de administrare a investițiilor pe care un AFIA trebuie să le asigure în mod obligatoriu atunci când administrează un FIA:

   (a) administrarea portofoliului;

   (b) administrarea riscurilor.

2. Alte funcții pe care AFIA le poate îndeplini în plus în cadrul administrării colective a unui FIA:

   (a) administrare:

      (i) servicii juridice și de contabilitate a fondului;

      (ii) cereri de informare din partea clienților;

      (iii) evaluarea și stabilirea prețului, inclusiv returnări de taxe;

      (iv) controlul respectării dispozițiilor normative;

      (v) ținerea registrului deținătorilor de unități/acționarilor;

      (vi) distribuția veniturilor;

      (vii) emisiuni și răscumpărări de unități/acțiuni;

      (viii) decontarea de contracte, inclusiv emiterea de certificate;

      (ix) ținerea evidențelor;

   (b) distribuire;

   (c) activități legate de activele FIA, și nume servicii necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor de administrare ale AFIA, administrarea infrastructurilor, administrarea bunurilor imobiliare, consultanță acordată entităților cu privire la structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe acesteia, consultanță și servicii în privind fuziunile și achizițiile de entități, precum și alte servicii legate de administrarea FIA și a societăților și a altor active în care a investit.

▼B

ANEXA II

POLITICI DE REMUNERARE

1. La stabilirea și aplicarea politicilor privind remunerația totală, inclusiv a salariilor și a plăților discreționare pentru pensii, pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al AFIA sau al FIA pe care le administrează, inclusiv pentru persoanele aflate în funcții de conducere, persoanele care își asumă riscurile și cele cu funcții de control, precum și orice angajat ce primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu persoanele aflate în funcții de conducere și persoanele care își asumă riscurile, AFIA respectă principiile de mai jos într-un mod și într-o măsură adecvată în raport cu dimensiunea sa, cu organizarea sa internă, precum și cu natura, amploarea și complexitatea activităților sale:

   (a) politica de remunerare este compatibilă cu administrarea solidă și eficace a riscurilor și promovează acest tip de administrare, fără a încuraja asumarea de riscuri care nu este conformă cu profilul de risc, regulile sau actul constitutiv ale FIA pe care le administrează;

   (b) politica de remunerare este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele AFIA și ale FIA pe care le administrează, precum și cu interesele investitorilor FIA, și cuprinde măsuri pentru evitarea conflictelor de interese;

   (c) organul de conducere al AFIA, în cadrul funcției sale de supraveghere, adoptă și revizuiește periodic principiile generale ale politicii de remunerare și este responsabil de aplicarea acesteia;

   (d) aplicarea politicii de remunerare este supusă, cel puțin o dată pe an, unei evaluări interne centrale și independente a respectării politicilor și procedurilor de remunerare adoptate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere;

   (e) membrii personalului care dețin funcții de control sunt compensați în funcție de realizarea obiectivelor legate de funcțiile lor, independent de rezultatele sectoarelor comerciale pe care le controlează;

   (f) remunerarea persoanelor aflate în funcții de administrare a riscurilor și de asigurare a conformității este direct supravegheată de comitetul de remunerare;

   (g) atunci când remunerația depinde de performanță, valoarea sa totală se calculează în funcție de o evaluare în care se combină performanțele individuale și ale unității operaționale în cauză sau ale FIA respectiv și rezultatele globale ale AFIA, iar la evaluarea performanțelor individuale se ține seama de criterii atât financiare, cât și nefinanciare;

   (h) evaluarea performanței se realizează într-un cadru multianual adecvat ciclului de viață al FIA administrat de AFIA pentru a se garanta că procesul de evaluare se bazează pe performanța pe termen mai lung și că plata efectivă a componentelor remunerației care depind de performanță se efectuează pe o perioadă care ia în considerare politica de răscumpărare a FIA administrate și riscurile de investiții ale acestora;

   (i) remunerația variabilă garantată este excepțională, intervine numai în contextul angajării de personal nou și este limitată la primul an;

   (j) între componenta fixă și cea variabilă a remunerației totale există un echilibru adecvat și componenta fixă reprezintă un procentaj suficient de mare din totalul remunerației pentru a permite aplicarea unei politici cât se poate de flexibile privind componentele variabile ale remunerației, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio componentă variabilă a remunerației;

▼B

(k) plățile aferente rezilierii anticipate a unui contract reflectă performanța atinsă în timp și sunt concepute astfel încât să nu recompenseze eșecurile;

(l) măsurarea performanței utilizată în calculul componentelor variabile ale remunerației sau al ansamblului de componente variabile ale remunerației cuprinde un mecanism cuprinzător de adaptare care să includă toate tipurile pertinente de riscuri prezente sau viitoare;

(m) în funcție de structura juridică a FIA și de regulile sale sau actul său constitutiv, un procent semnificativ, care este de cel puțin 50 % din orice remunerație variabilă, constă în unități sau acțiuni ale FIA în cauză ori în drepturi de proprietate echivalente ori în instrumente legate de acțiuni ori în instrumente echivalente, altele decât numerarul, cu excepția cazului în care administrarea FIA reprezintă mai puțin de 50 % din portofoliul total administrat de AFIA, minimul de 50 % neaplicându-se în acest caz.

Instrumentele menționate la prezenta literă fac obiectul unei politici adecvate de reținere menite să armonizeze stimulentele cu interesele AFIA, ale FIA administrat și ale investitorilor unor astfel de FIA. Statele membre sau autoritățile competente ale acestora pot limita tipurile acestor instrumente sau modul în care acestea sunt concepute sau pot interzice anumite instrumente, după caz. Acest principiu se aplică atât procentului din componenta variabilă a remunerației care este amânat în conformitate cu litera (n), cât și procentului din componenta variabilă a remunerației care nu este amânat;

(n) un procentaj substanțial, în orice caz de cel puțin 40 % din componenta variabilă a remunerației, se amână pe o perioadă corespunzătoare din punctul de vedere al ciclului de viață și al politicii de răscumpărare a FIA vizat și este aliniat corect naturii riscurilor asumate de FIA vizat.

Perioada menționată la prezenta literă este de cel puțin trei până la cinci ani cu excepția cazului în care ciclul de viață al FIA vizat este mai scurt; remunerația datorată în cadrul unor măsuri de amânare nu se acordă mai repede decât pe bază proporțională; în cazul unei componente variabile a remunerației cu o valoare deosebit de ridicată, se amână plata a cel puțin 60 % din sumă;

(o) remunerația variabilă, inclusiv partea amânată, este plătită sau se acordă numai dacă este sustenabilă în funcție de situația financiară a AFIA în ansamblu și este justificată de performanța unității operaționale, a FIA și a persoanei în cauză.

Remunerația variabilă totală este, în general, redusă în mod semnificativ în cazul în care se înregistrează o performanță slabă sau negativă a AFIA sau a FIA vizat, ținându-se seama atât de remunerațiile curente, cât și de reducerile privind plata sumelor câștigate anterior, inclusiv prin aplicarea principiului „malus” sau prin mecanisme de recuperare;

(p) politica de pensii este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale AFIA și ale FIA administrat.

În cazul în care angajatul părăsește AFIA înainte de a se pensiona, plățile discreționare pentru pensie sunt reținute de AFIA timp de cinci ani sub forma unor instrumente precum cele definite la litera (m). În cazul în care un angajat ajunge la vârsta de pensionare, plățile discreționare pentru pensie sunt plătite angajatului în cauză sub forma unor instrumente precum cele definite la litera (m), reținute timp de cinci ani;

(q) personalului i se solicită să se angajeze să nu utilizeze strategii de acoperire personală sau de asigurare referitoare la remunerare sau răspundere pentru a submina efectele alinierii riscurilor prevăzute în regimurile lor de remunerare;

(r) remunerația variabilă nu este plătită prin intermediul unor instrumente sau metode care să faciliteze evitarea respectării cerințelor din prezenta directivă.

▼B

2. Principiile stabilite la punctul 1 se aplică oricărui tip de remunerație plătit de AFIA, oricărei sume plătite direct de FIA, inclusiv comisioanelor de performanță, sau oricărei cesiuni de unități sau de acțiuni ale FIA, pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului lor de risc sau asupra profilului de risc al FIA pe care le administrează, inclusiv persoanele aflate în funcții de conducere, persoanele care își asumă riscurile și cele cu funcții de control, precum și orice angajat ce primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu persoanele aflate în funcții de conducere și persoanele care își asumă riscurile.

3. AFIA importante din punctul de vedere al dimensiunii lor sau al dimensiunii FIA pe care le administrează, al organizării și naturii lor interne, al sferei și complexității activităților lor instituie un comitet de remunerare. Comitetul de remunerare se constituie într-un mod care să îi permită să exercite o analiză competentă și independentă a politicilor și practicilor de remunerare și a stimulentelor create în vederea administrării riscurilor.

   Comitetul de remunerare răspunde de pregătirea deciziilor privind remunerarea, inclusiv a deciziilor care au implicații asupra riscurilor și asupra administrării riscurilor AFIA sau ale FIA în cauză și care trebuie luate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere. Comitetul de remunerare este prezidat de un membru al organului de conducere care nu deține funcții executive în cadrul AFIA respectiv. Membrii comitetului de remunerare sunt membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul AFIA respectiv.

▼B

ANEXA III

DOCUMENTAȚIA ȘI INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎN CAZUL ÎN CARE SE INTENȚIONEAZĂ DISTRIBUIREA ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE AL AFIA

(a) o scrisoare de notificare conținând un program de activitate care să identifice FIA ale căror unități sau acțiuni AFIA intenționează să le distribuie și informații privind locul unde sunt stabilite FIA;

(b) regulile sau actul constitutiv ale FIA;

(c) datele de identificare ale depozitarului FIA;

(d) o descriere a FIA sau orice informații cu privire la acesta puse la dispoziția investitorilor;

(e) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

(f) orice informații suplimentare menționate la articolul 23 alineatul (1) pentru fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni AFIA intenționează să le distribuie;

(g) după caz, informații cu privire la dispozițiile luate pentru a împiedica distribuirea acțiunilor sau unităților FIA către investitori de retail, inclusiv în cazul în care AFIA se bazează pe activitatea unor entități independente pentru a presta servicii de investiții cu privire la FIA.

▼B

ANEXA IV

DOCUMENTAȚIA ȘI INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎN CAZUL ÎN CARE SE INTENȚIONEAZĂ DISTRIBUIREA ÎN ALTE STATE MEMBRE DECÂT STATUL MEMBRU DE ORIGINE AL AFIA

(a) o scrisoare de notificare conținând un program de activitate care să identifice FIA ale căror unități sau acțiuni AFIA intenționează să le distribuie și informații privind locul unde sunt stabilite FIA;

(b) regulile sau actul constitutiv ale FIA;

(c) datele de identificare ale depozitarului FIA;

(d) o descriere a FIA sau orice informații cu privire la acesta puse la dispoziția investitorilor;

(e) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

(f) orice informații suplimentare menționate la articolul 23 alineatul (1) pentru fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni AFIA intenționează să le distribuie;

(g) indicarea statului membru (statelor membre) în care AFIA intenționează să distribuie către investitorii profesionali acțiunile sau unitățile unui FIA;

(h) informații cu privire la dispozițiile luate pentru distribuirea unităților sau acțiunilor FIA și, după caz, informații privind dispozițiile luate pentru împiedicarea distribuirii acțiunilor sau unităților FIA către investitori de retail, inclusiv în cazul în care AFIA se bazează pe activitatea unor entități independente pentru a presta servicii de investiții cu privire la FIA.